

Yeniden • • • Millî

MUCADELE

ANADOLUDA KIZILLARA KARŞI PATLAYAN MİLLÎ PROTESTOLAR

yaşasın milletin mücadelesi

2-MART-1971

YIL:2 SAYI:57

Bu Mudur Halka Dönük, Demokratik Üniversite?

Sayın Yeniden Millî Mücadele mecmuası yaza işleri müdürlüğüne:

Bir grup milliyetçinin yazmış olduğu bu şikâyetnamenin mümkünse «Milletin Sesi» sütunuyla milletimize duyurulmasını rica ederiz.

BU MUDUR HALKA DÖNÜK VE DEMOKRATİK ÜNİVERSİTE?

Konkoca ilim yuvası İstanbul Üniversitesi bugün kızıl eşkiyalardan kanlı diktatörlük altındadır. Üçbuğuk yahudi, ermeni ve rum tahummusun önderliğindeki bu eşkiya çeteleri, milletin ahnteri vergileriyle yaşayan üniversiteleri komünist ihtilâli karargâhı haline getirmeye çalışıyor. Hiçbir milliyetçi öğrenci içeri sokulmuyor. Yakalananlar ise dövülüyor ve işkence ediliyor. Eli tabanca bu haydutlar ise bir avuç ilim tüccarı prof. taslakları tarafından açıkça korunuyor. Ve bu eşkiyalarca «Demokratik ve halka dönük üniversite» sloganı sakız gibi çiğneniyor.

Sorarsız bu eşkiyalara; Halka dönük üniversite dersiniz? Ne yi kastediyorsunuz? Biz işçi,

köylü çocuklarını neden üniversiteye sokmuyorsunuz? Biz mi bu milletin evlâdız, yoksa bağımızda size direktif veren Simenlar, Jaklar, Rafael'ler mi? Demokratik üniversite diyorsunuz da; niçin her fikrin konuşulmasına ve bilhassa millet ideolojisinin konuşulmasına müsaade etmiyor ve zorbalıkla karşı çıkıyorsunuz? Yoksa Marx'ın doğmalarından mı şüphe ediyorsunuz?

Siz ey! kafalarından ve midelerinden Moskova ya da, Pekin'e satılan ajanlar! Amerikan parkesini, Amerikan posta lınyı giyip de; sadece Rusya he sabına Amerika'ya posta atmak marifet değildir. Hele he le Anadolu'nun en ücra köşelerinden gelip de, binbir imkânsızlıklar içerisinde okuyan bizlere posta atmak, yemekhaneye sokmamak hiç marifet değildir.

Dün ağababalarınız da sadece Rusya hesabına anti Amerikacılık ederdi ve hattâ Amerikan düşmanlığını kimseye bırakmazdı da, karılarını ve çocuklarını Amerikan mekteplerine göndermekten geri kalmazdı. Sadece gayri millî kültürlerin Türkiye'de gelişmesi

için! Ve hattâ hattâ evlerini Amerikalılara kiraya verir, emperyalist Amerika'ya geziler tertiplerdi. Robert Kolej ve diğer Amerikan okullarında ki militan yoldaşlarımız da düne kadar Amerikan paraları ve yahudi Rokfeller bursları ile beslenerek ve Sosyalizmi Amerika'da (!) öğrenerek (!) solculuk tasarlarda. Bugün dün'den farklı mı yani? Hem üstelik o köpekler iflah etmedil! Daha 3 ay önce Kimya Fakültesinin duvarlarına yazdığınız «kahrolsun Amerika» sloganının üzerine milliyetçiler tarafından yazılarak tamamlanan «Kahrolsun Rusya» ibaresini silerken; milletin, sizin bu ajanlığınızı görmediğini mi zannediyordunuz? Yanılıyorsunuz!

Bugün Rus ve Çekoslovak si lahlarıyla fikirlerimizin karşısına çıkabilir ve belki de bir müddet için bizi üniversiteye sokmayabilirsiniz! Fakat şurasını unutmayın ki; Anadolu'ya ayak atamayacağınız günler ya kindir. Anadolu'nun bağrından gelen, çilekeş evlâtları olarak bunu tekrar hatırlatırız!

Ey solcu! bilmeden basıp geçtiğin, üzerinde moskof marşlarını söylemeye cüret ettiğin, kafanı gayri ilmi, gayri insanî ve gayri millî kültürlerle ve ideolojilere kiralık ettiğin bu topraklar; milyonlarca şehidin kâh moskofa, kâh Yunan'a, kâh İngiliz ve Amerikalıya karşı şehit düştüğü yerdir. Ey bar ve pavyon devrimcileri uyanın! Burası ne Küba ya, ne İtalya'ya ve ne de Rusya'ya benzemez! Yarın millet teşkilatlanıp, o büyük güne hazırlanmış gün iş işten geçmiş olacaktır!!

Ve ey! siz katranı cübbeli kızıl yobazlar!!!

Sizin vazifeniz; kızıl eşkiyaların hıra teptiği, o üniversite adlı çiftliklerinizdeki malikanelerinize; komünist tecavüzleri karşısında göz yumup, baykuşlar gibi tünemek midir? Yoksa; sadece bu millete ve diğerlerine bağlı olduğu için yemekhane kapılarında, üniversite koridorlarında dövülen ve işkence edilenlerin can, mal ve öğretim emniyetini mi sağlamanız?

Zafer Yolunda

Zafer yolculuğu...

İmanlı, intikamlı, ihtişamlı yolculuk.

İrademiz çelikten, imanımız yıkılmaz.

İftira, husumet, hasretlik delga dalga.

Bir ümit rüzgârı esiyor ortalıkta.

Gidiyoruz, atılan her adımda bir intikam azmî var.

Böyle sarsılmaz iman,

Hangi kuvvet, nasıl boğar?

İman ettik, mücadele ediyoruz.

«ALLAH» «BİZİMLEDİR» bunu da biliyoruz.

İmanla, intikamla, haşmetle yürüyoruz.

İntikam alacağız, hey geliyoruz.

Mücadelemiz, «MİLLÎ MÜCADELE»

ideolojimiz. «MİLLÎ İDEOLOJİ»

Staretejimiz, «En üstün strateji»

Metodumuz «En sağlam bir metoduz»

Teskilatımız, «Gerçek teşkilat»

Kurtuluşumuz, «Gerçek kurtuluşuz»

Hedefimiz, «Saadet ve huzurdur»

Masonlar, Komünistler, yahudi sionistler,

Hareketten korkan hissi reaksionerler,

Gayri millî sistemde menfaati olanlar,

Korkaklar, imansızlar bencil, liyakatsizler,

Millî cephe bozguncusu kalğeler,

Hattâ... hattâ bütün dünya gelse,

Durmaz bu mücadele, durmayacaktır.

İnmez, imanla, ihtişamlı sıkılan SAĞ YUMRUKLAR,

Tabelâlar iner, DÜŞMEZ SANCAKLAR...

Böyle devam edemez bu ızdırıp,

Böyle sürüp gidemez bu inilti,

Ey millet evlâdı!...

Zafer mutlak bizimdir.

Çünkü; «BİZİMLEDİR ALLAH (C.C.)»

Çünkü; «HAK'KIN VE HAK'KA İNANANLARINDIR ZAFER»

YUSUF ZİYA ÖZKAN
İMAM - HATİP OKULU
ANKARA

Uyan Milletim!

Uyanmak zamanıdır milletim uyanmak
Millet düşmanlarına kuvvetini hatırlatmak

Asil vazifendir yıllarca bu senin
Zonk zink sızlaması lâzım beyninde

Hey millet evlâdı kalk ayağa kalk
Milletine hazırlanan tehlikelere bak

Bak bak'ki ibret alalım tarihten
Atalarımızın kana buladıkları yerlerden

Ey şehit torunu gazi çocuğu sen!
Geçen zaman ağlar sen dahi gülse

Üç beş soysuz kurşunlarken milleti
Kim dindirecek bu korkunç sefaleti

Sen ve ben şerefli millet evlâdı
Yaşatacağız. Yükselteceğiz İslâm'ı

NİZAMETTİN ŞEN

ÖZÜR

Mecmuamızın geçen sayısında 2. say fada, «Mücadele Birliğinin İkazıdır» başlıklı yazıda geçen «Devletin, Diüvi ve Memleketin gerçek sahibi ve efendisi» şeklinde bir hatalı ifade çıkmıştır. Doğru şu seyledir: «Devletin ve Memleketin gerçek sahibi ve efendisi». Okuyucularımızdan özür dileriz.

Millet Muzaffer Olacaktır

Türkiye'de bir kısım komünistler, tam bir gangster çetesi gibi hareket etmeye başlamışlardır. Üniversitelerde boykot, işgal ve silahlı saldırı ile başlayan kanlı tertipler bugün, kızıl gangsterlik yoluna dökmüştür. Yanan binalar, bombalanan ticarethaneler, kundaklanan okullar, kaçırılan adamlar, tabancalı üç beş serserinin işgaline terk edilen okullar, karşı konulması mümkün olmayan komünist kuvvetlerinin başarıları mıdır?

Dünyanın en mutaassıp ve şartlanmış kafaları olan komünistlere bakacak olursak 1968 den beri bitmek bilmeyen okul ve fabrika işgalleri ve üniversitelerdeki komünist terörü, komünizmin Türkiye'de kökleştiğinin işaretidir. 1969 Moskova Komünist Partileri Konferansının raporu ve Türkiye'deki kızıl köpeklerle bakılacak olursa, komünizm kanlı ihtilâline yaklaşmaktadır.

Biz bütün Türkiye'ye duyuralım ki, komünistler avuçlarını yalayacaklardır. 1968 Haziranından beri Türkiye'de oluşup gelen komünistlerin kotrolüne terk ve tevdi edilen öğrenci ve işçi hareketleri komünizm namına hiç bir gerçek kudret ifadesi taşımamaktadır.

Şaşmaz bir gerçektir ki, komünizm Türkiye'de köpek tıynetli hamileri olmadan bir saniye bile ayakta kalamaz. Bu kesin gerçeği kafalara çakmalıyız. Ülkemizin bütün servetini soyan, ban kasi, ithalatı, ihracatı, sanayi, üniversitesi, basını, T.R.T. si ile bütün iktidar kaynaklarını gaspeden beynelmilel yahudiliğin kudurgan hima yesi olmasa komünizm Türkiyemizde nefes bile alamaz.

Yahudilik iki asır önce nasıl devletimizi ele geçirmiş, servetimizi soymuş, ülkemizi düşmana peşkeş çekmiş, imparatorluğumuzun kuyusunu kazmışsa, bugün de aynı ihanetlerine daha içrenç bir şekilde devam etmektedir. Dün İngiliz ve Fransızın kuvveti ile Türkiye'yi soyarken, bu gün Amerika ve Rusya'nın gücü ile Türkiye'yi yok oluşturmaktadır.

İnsanlığın ve milletimizin kanlı katili yahudilik dün nasıl localarında Bulgar, Yunan, Ermeni ve Arap istiklâlcilerini himayesi altına almış idiyse, bugün de vatan hainlerini kuduz köpekler gibi milletimize saldırtmakta ve korumaktadır. Dün Etniki Eteryacıları, Başkımcıları, Taşnakçıları, Hınçakları, Bulgarıcıları, imparatorluğumuzu yıkmak için koruyan ve kullanan yahudilik, bugün kızıl komünistleri milletin ölüm çukurunu kazmaya teşvik etmektedir.

Türkiye'deki gizli ve kirli saltanatını uşakları vasıtasıyla devam ettiren yahudilik, halkın uyanışını durdurmak için ne yapacağını şaşırılmaktadır. Ancak hiç bir tedbiri fayda vermeyecektir. Kanlı tertipleri başa çıkacak, hileleri ortaya dökülecek ve emperyalist düzeni ile birlikte kahrolacaktır. İşte emperyalizmin beyni sionizmin korkusu budur.

Millî uyanışı Türkiye'deki uşakları vasıtasıyla ve kanunları çiğneyerek ezemeyince, komünist çetecilerinin sırtını sıvazlamaya başlamıştır. Ve bu hain davranış sonunda, kızıl köpekler üniversite işgallerine başlamışlardır. Tıpkı elleri ve ayakları bağlanmış bir kahramanın karşısına geçip onunla alay eden veled gibi, komünistler fabrika işgal eden, okul basan kahramanlar olup çıkmışlardır. Acaba milliyetçi gençliğin ve halkın tükürüğü ile boğulabilecek bu adamlar nasıl olmuştaki bir anda ihtilâlciler, militan v.s. olabilmişlerdir? Yiğitlikleri, cesaretleri, korkusuzlukları ve basiretleri sayesinde mi? Ne gezer! Bir avuç kızıl çakal sadece Mason ağabeylerinin, devletin bütün imkânlarını kendilerini korumak için kullanmaları sayesinde, göz göre göre eşkiyalık yapmışlardır.

Nasıl mı yapmışlardır? Şöyle; komünistler Türkiye'nin gizli diktatörü yahudiliğin milliyetçiliğimizi ezmek ve millî uyanışı mahvetmek için giriştiği hücumda ilk bakışta gördüğümüz silahlı ajan sürüsünden başka bir şey değildir.

Ancak perdenin arkası bilinmedikçe kızıl ihtilâlin nasıl geliştiği öğrenilemez. Tıpkı çelimsiz bir veledin ulumaları ve tahrirleri karşısında bir kahramanın niye kükremediğini ilk bakışta anlayamadığımız gibi. Yaralı veya demir kafes arkasına kapanmış bir arslanı, elindeki değnekle tehdit eden çocuğun hareketi, çocuğun kudret ve kahramanlığının eseri değil, sadece talihin bir cilvesidir.

Türkiye'mizde komünizm ile milletimizin arasındaki kavga, tıpkı kafesteki aslan ile haylaz çocuk temsilindeki gibidir. Aslanın her kükremesini ellerindeki tabancaları, sivri uçlu mızrakları ve kanlı kamçıları ile susturmaya hazır insafsız bekçiler, çanak yalayıcılar ve demir parmaklıklar cevaplandırır. Bunu gören gafilde aslanı güçsüz zanneder. Haylaz veledi ise muktedir beller. İşte millet, gayri millî düzen, devleti gaspetmeye uğraşan yahudi uşakları çanak yalayıcılar ve komünizm arasındaki münasebet bundan başka bir şey değildir.

Bir üniversite işgali mi, işçilerin tahriki mi lâzım, bundan kolayı nedir? 10 tane silâhlandırılmış, yahut silâhtan ödü patlayan adam bulunur. Bu vatandaşlar sabahleyin, işgali düşünülen fakülteye giderler. Kapıları tutarlar. Talebe namuluları görünce başım belaya girmesin diye, emre itaat eder. Bir milliyetçi için bütün işgalcileri fakülteden kovmak mümkündür, ama bu olmaz. Çünkü silahlı 10 kişiyi kovalamak işten değildir, ama bu arada ya kaza kurşunu ile ölmek, ya da hayatı korumak, gayesiyle bir kızılı öldürmek ihtimal dahilindedir.

Eğer ölü milliyetçi ise bu hiç mühim birşey değildir. Üniversite öğrenimi devam eder. Gazeteler bir trafik kazasından bahseder gibi kayıtsızdır. Polis ilgisizdir. Adliyenin işi başından aşkındır. Vali bey meşguldür. Milliyetçi gencin cesedini dinî merasimle gömmek için bile Vali bey bazen izin vermez.

Fakat ölü veya yaralı solcu ise, kıyamet kopar. Üniversite tatil olur, profesör taslakları Moskova'da gibi nutuk atar, dersler tatil, ve tören için silâh zoru altında talebe kırbaçlanır. Poliste görülmemiş bir telaş, adliyenin militanı üç beş savcısında dehşetli bir öfke, Vali beylerde heyecanlı bir gayret... ne var? Bir milliyetçi katil adayı aranmaktadır.

Acaba bu farklı davranışın sebebi nedir? Sebep, son derece basittir. Zira komünistleri korumaya yeminli Mason iktidarı, yahudi efendilerinin millî mücadelemizi boğma emrini yerine getiriyorlar. Mason Valisi, Mason emniyet müdürü, mason baro başkanı bir kısım mason savcı ve hakimleri, mason umum müdürleri, müsteşarları, profesörleri ve hain gazeteleri ile, masonluk, millî uyanışı durdurmak için kızıl köpeklerin yanın da ve arkasındadır.

Ancak, gizlenen Mason komünist iş birliği, saklanamaz hale gelmektedir. Bay Süleyman Demirel'in evine atılan kutuyu kimlerin attığını anında öğrenen polislin, Deniz Gezmiş'i halâ yakalamayı acaba nasıl izah edilir? Komünizmi millî uyanışı boğmak için bir silâh gibi tutma ve koruma hiç bir zaman istedikleri neticeyi vermeyecektir.

Hatırlatalım; Millî uyanış, Mason komünist işbirliğini yıkacak, demir parmaklıklarını kırıp başınıza çalacaktır. İstemesenizde, millet muzaffer olacaktır.

Milletin iman, ahlâk, kültür tarih ve menfaatine bağlı haftalık siyasi

MİLLÎ DÂVÂ MECMUASI

YIL: 2 SAYI: 57

SAHİBİ
Ömer Ziya Belviranlı

MESUL MÜDÜR
A. Selim Arkoç

Devamlı Yazı Kadronuz
AYKUT EDİBALI
YILMAZ KARAOĞLU
NECMEDDİN TURINAY
SABAHADDİN ERİŞ

İDARE YERİ

Babiâli Cad. No: 50/4
Cağaloğlu — İstanbul
Telefon: 27 73 10

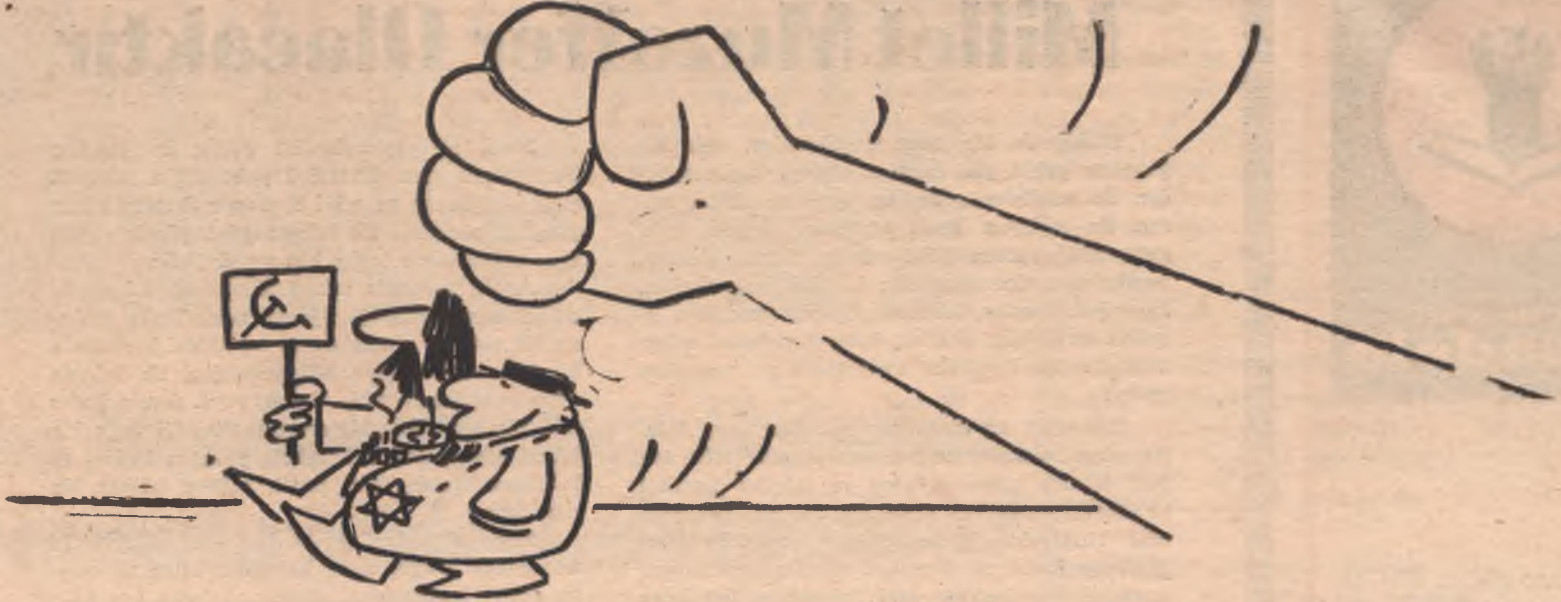
DİZGİ
Şen-AL Matbaası

BASKI
Güneş Matbaacılık T.A.Ş.
Cağaloğlu — İst.

ABONE ŞARTLARI

Bir Senelik: 70 Lira
Altı Aylık : 35 Lira
Üç Aylık : 18 Lira

FIATI : 150 KURUŞ

Milli Mücadele Bütün Millet Düşmanlarını Locaları ve Hücreleriyle Birlikte Yokedecektir

Senelerdir memleketimizde tezgâhlanan komünist tecavüzler, her türlü müsamahaya rağmen milletin yanında itibar görmedi. Fakültelerde 1960 ihtilâlinde sonra hızlanan komünist hücre faaliyetleri, silâhlı tecavüzler haline getirildikten sonra, Anadolu'nun köy, kasaba ve şehirlerinde de aynı hareketleri tezgâhlamak isteyen ajanlar, köylüden ve şehirliden feci dersler aldılar.

BASININ HARB KUNDAKÇILIĞI

Su gerçek iyi aydınlanmalıdır. Anadolu'da kızıl propagandaya karşı harekete geçen halkımızın haklı protestoları, yahudi güdümlü gayri millî basın tarafından «gericilik, irtica, Atatürk düşmanlığı» maskeleriyle, suçlu sandalyesine çıkartılmak isteniyor. Aynı maskelere bürünerek milletin tarihine, kültürüne, ve herşeyin üstünde tuttuğu dinine saldırılıyor.

Anadolu'daki patlamalar yine aynı «irtica ve gericilik» maskeleriyle ordu ve üniversite kademelerinde bi-

rer nefret kaynağı haline getirilmek isteniyor.

Gayri millî basın bu haliyle ata yadigarı vatanımızda bir iç savaşı körüklemekle meşgul olan harp kundakçısı durumundadır. Fakat basının bu hâli artık her vatanseverin malumu olmuştur. Nasıl ki, tabanca taşıyan Dev-Genç mensubu bir kız militanın çantasını aradığı zaman polis, gayri millî basın tarafından «ırz ve namus düşmanı» ilân ediliyor. Nasıl ki, hadiselerle müdahale ettiği zaman ordu, emperyalizmin ve burjuva iktidarının «kolluk kuvveti» olarak ilân ediliyor. Ve nasıl ki, derslere devam edebilmek için fakültelere giden milliyetçilerin komünist kurslarına göğüslerini germeleri «Fakülteye baskın» diye ilân ediliyor ise; Anadolu'nun çeşitli yerlerinde kızlara karşı patlayan protesto hareketleri de «irtica ayaklanması» diye ilân edilmektedir.

Milllete yapılan bu alçakça iftiraları düzenbazların ve harp kundakçısı gayri millî basının suratına çarpmak için, Anadolu'daki patlamalara vesile olan davranışlara kısaca bir göz atalım.

KOMÜNİSTLERİN KÖY ÜZERİNDEKİ DÜŞÜNCELERİ

Bilindiği gibi, komünist hareket Türkiye'de asıl itibarıyla iki kalandan geliştirilmek isteniyor.

Bir grup; sosyalizmin şehirlerde ve aydınların inisiyatifinde teşkilatlanabileceğini daha sonra köylere gidilebileceğini iddia etmektedirler. Aşağıdaki satırlar bu görüşü, yanlış olduğunu ifade ederek tenkit etmek tedir.

«Doğu Perinçek arkadaşın o zamanki bu yanlış görüşü de proleter-

ya partisinin esas olarak kırlarda değil, şehirlerde örgütlenmesi gerektiğini düşünmesinden ileri gelmektedir.»

Yukarıdaki satırların sahipleri ise şehirlerde teşkilatlanmayı, sosyalizmin inkârı olarak görmekte ve sosyalist kuşatmaların köylere doğru olması gerektiğini iddia etmektedirler. «Hele şehirlerde oturalım, sonra kırlara çekiliriz fikri halk savaşı yolunun en ince ve aldatıcı biçimde inkârıdır.»

Bu iddia aynı zamanda, ülkeyi korkunç bir felâkete sürükleyecek olan «Halk savaşı»nın hazırlanmasını öngörmektedir. Proleter Devrimci Aydınlik isimli kızıl yıldızlı bir dergi vasıtasıyla görüşlerini aksettiren bu grup, Mao Zedung'un düşünceleriyle afyonlanmış ajanlardır.

«Bir çalışmalarımızda Mao Zedung düşüncesini ihtiyaç duyarak okuduk.» diyerek, fakülteler vasıtasıyla ülkeye yaygın hale getiremedikleri kardeş kavgasını köylere halk savaşı biçiminde başlatmak isteyen bu hainler hemen faaliyete geçtiler. İşçi-köylü ittifakını temin etmek için komiteler kurdular. Anadolu'nun köy ve kasabalarına dağıldılar. Bu hususta hazırlıklı olmak için eğitim programına aşağıdaki kitapları aldılar.

«Köylü kitleleri içinde çalışmaya ve devrimci fikirleri yaymaya azmetmiş arkadaşlar olarak, hepimiz şu kitapları öncelikle okumalıyız:

- 1— Ne Yapmalı: Lenin.
- 2— Toprak Meslekleri: Lenin.
- 3— İşçi-Köylü İttifakı: Lenin.
- 4— Mao Zedung'un Bütün Fikirleri. (Proleter Devrimci Aydınlik. Eylül 1970, Sh: 392.)

Millîlikten bahseden, köylüye ve işçiye sahip çıkmak isteyen bu hainler acaba tarihimizden, kendimizden hiç bir eğitim aracı bulamadılar mı?

Aynı derginin Eylül 1970 sayısının da sosyalist devrimin köylere başlatılmasının gerektiği ve bunun yolunun nasıl olacağı şöyle anlatılıyor.

«Devrim, kırsal bölgelerden şehirlerin kuşatılması biçiminde ve halk savaşı yoluyla olacaktır.

Halk savaşını yürütecek olan halk ordusu, esas olarak yoksul köylere dayanacaktır. Halk ordusunun

yarıncı neferleri, bugün köylerde proleterya öncülerini beklemektedir.»

Köylerde başlatacakları halk savaşı yoluyla komünizmi ülkeye veya bileceklerini ise şöyle ifade ediyorlar:

«Mao Zedung düşüncesini en iyi şekilde köylük alanlardaki mücadelelerle birlikte bütün ülkeye yayabiliriz...»

Bütün devrimciler! Ağırbaşlı köylük alanlara vermek üzere koşmalıyız...» (Aynı dergi Ocak 1971, Sh: 212, 217).

Milleti yokoluşa sürükleyen devrimci maskeli komünistler, bu talimatlarla Anadolu'ya yayılmışlardır. İşte Anadolu'daki protesto hareketleri bu halk savaşı tahrikçisi komünistlere karşı olmaktadır. Ve her yönlü millî hareketlerdir. Bu hareketler ne bir irtica ayaklanmasıdır ne de gericiliğin hortlamasıdır Türkiye'nin yaşaması veya yok olması kavgasında halkımız üzerine düşen en son vazifeyi yapmaktadır. Saçları, giyimleri ve düşünceleri itibarıyla kendisinden olmayan ajanlara söz hakkı tanımayan halkımız: köylüyle kentliyle vatanına sahip çıkıyor. Başka değil...

MİLLETİN PROTESTOSU MEŞRUDUR

Konya, Taksim ve Kayseri'de meydana gelen patlamalarda taraflara dikkat edilmesi hadiselerin mahiyetini ortaya koyacaktır. Bir tarafta, Dev-Genç ve TÖS gibi maskeli komünist teşekkülleri. Diğer tarafta ise, bu teşekküllerin alaya aldığı, tahrik ettiği millet...

Dev-Genç ve TÖS'un son olaylardaki yıkıcılığı ve bölücülüğü anlaşılınca kadar bazı çevrelerde bu teşekküller hakkında iyi niyet besleyen kimseler vardı. Bunun için Konya, Taksim ve Kayseri olaylarındaki sistemli komünist tahrikçiliğini göremiyorlar ve halkı suçlama yoluna gidiyorlardı. Ama şimdi anlaşıldı.

Konya'daki hadiseler; Türkiye'yi kızıl bir diktatörlüğe itmek için sadece Amerikan aleyhtarları bir miting yaparak milleti Ruslar'a teslim et-

— Bugünkü ve yarınki ipler.

— Bu adam Dörtlülce köyünde, köylü tarafından hayvan gibi sürüklenen, öğretmen değil, TÖS'ü.

mek isteyen Dev-Genç ve TÖS işbirliğinin tahrikleri sonunda meydana gelmedi mi?...

Taksim hadisesini meydana getiren tahrikler unutulmamalıdır. Amerika'nın Akdeniz filosuna mensup gemilerinin İstanbul'a gelişi, komünist Rusya'nın beşinci kollarına tahrik ve tahrip imkânı vermişti. Bir avuç komünist tahrikçinin her hareketini meşru gösteren, yahudi sermayesine bağlı gayri millî basın, millete hakaretler yağdıran satılmışların ve ajanların hareketini alkışlıyordu.

Komünistler, nihayet 11 Şubat 1969 günü milletimizin istiklâlinin sembolü Ay-Yıldızlı bayrağımızı Beyazıt kulesinden indirip yerine kızıl bayraklarını asmışlardı. Yine gayri millî basın, bu iğrenç hadiseyi utanmadan mazur göstermeye çalıştı. Komünistler bununla da kalmadılar 16 Şubat Pazar günü Beyazıt meydanının da ellerinde silâh, sol yumruklarıyla karıda ihtilâl naraları atıyorlardı.

Bütün bu tahrikler olmasaydı acaba Taksim hadisesi meydana gelir miydi?

Hele Kayseri hadisesi, camiye atılan bombalarla, İmam Hatip Okullarında patlatılan dinamitlerle tam bir komünist tahriki değil de nedir?

Ve bütün bu hadise, iktidarın aciz kaldığı, polislin hiç bir şey yapamadığı zamanlarda vuku bulmadı mı? Evet öyle olmuştur. Bunun için diyoruz ki, Anadolu'da kızılara kar-

şı patlayan protestolar, komünist tahrikçilere karşı milletimizin haklı ve meşru bir cevabıdır... Sahipsiz ve himayesiz kalan millet, elbet kendisini koruyacaktır. Bu dolan bir barajın patlaması kadar tabiidir.

Milletin dinine, devletine küfredilir, millî ordumuza hakaret edilerek yerine Halk ordusu istenir ve mukaddes yerlere sabotajlara girişilir de, mesuller susarsa; halk, elbet tepki gösterir ve kendi şeref, haysiyet ve namusunu korumasını bilir.

Şunu vatan bölücü hainlere hatırlatalım ki, köyü-kentiyi, hiç bir yerde bu millet gayri millî düşüncü ve davranışlara itibar etmeyecektir. Hele bir kendisine yapılan tecavüzleri görmeye dursun!

KÖYLERDE MİLLÎ MÜCADELE

Komünistler, kendi ifadeleriyle köylerden şehirleri kuşatma hareketi ne geçtiklerinde Anadolu'da nasıl karşılanmışlardır?

1970 yılının baharında Bozkır'ın köylerinde köylülerin deyişle «Südü-kanı bozuklar» eyleme geçmek isteyince, «halk savaşı tahrikçiliği» ya pınca köylüler için hareketli günler başlamıştır. Önce bu tahrikçileri tesbit edip koğmuşlar, hâlâ direnenleri ise, kafalarına yular, boyunlarına Bozkır'da eşeklere has kıl torba takıp dolandırmışlardır. Eşek inadı bu ya, gene de iki ayağı üzerinde direnmek isteyince güzelce bir döğmüşlerdir. Komünist hainlerin Mao Zedung düşüncesine karşı, Bozkır'ının davranışı tam bir köylü hareketi değil midir? Bu düşünceye ancak, yular ve torbaya lâyık kafalar sahip çıkabilir. Yoksa Türk köylüsü değil...

Türkiye'ye has bu köylü hareketleri hâlâ devam etmektedir. Ve bunlar Millî Mücadelenin zaferini müjdelemektedir.

Karadeniz'in tütün ve fındığını istismar için köylere dağılan komünist militanlar Ordu'da, Çarşamba'da, Merzifon'da yine köylülerin hışmına uğramıştır. Halkımız bunların istismarına meselelerini teslim etmemiş, gereken dersi vermiştir.

DEV - GENÇ — TÖS İŞBİRLİĞİ

Ancak, köylere «halka dönük ça-

lışma» yapmaya giden Dev-Genç militanları, son aylarda TÖS'e mensup öğretmenlerden istifade etmektedir. Halkla temasa çalışmaktadırlar. Fakat basiret sahibi köylümüz hemen, Dev-Genç — TÖS işbirliğini sezmeğe ve komünistlere âlet olan öğretmene itibar etmemektedir.

Şubat ayının başlarında Aydın'ın Karahayıt köyünde Dev-Genç'li üç komünisti suç üstü yakalayıp bir güzel dövdükten sonra üzerlerini arayan köylüler, birisinin cebinde TÖS'e kayıtlı öğretmenin adresini bulmuşlardır. Öğretmenin evine giden köylüler, orada başka bir Dev-Genç üyesi ile karşılaşmışlar ve onu da hırpaladıktan sonra hepsini birlikte jan darmaya teslim etmişlerdir.

Yine Aydın'ın Cumalı Köyü öğretmenlerinden Atilla Sarıkaya, Aydın'da Kavaflar içinde sarhoş olduğu halde milliyetçilere ve müslümanlara küfretmeye başlayınca, sarhoşluktan kurtulması için köylünün da yağıyla ayıltılmıştır.

Çorum'a bağlı Mecitözü ilçesinin Çiftlik köyünde ise Dev-Genç'li komünistler bazı köylüleri «sohbet toplantısı yapacağız» diye kandırıp hücre faaliyetini yapmak istemişlerdir. Toplantıda yazının başında geçen kitapları okumaya başlamışlardır. Ancak, polislin komünist hücrelerine gösteremediği baskın cesaretini Çiftlik köylüleri göstermiş ve toplantıyı basarak Dev-Genç mensuplarını «ıslanmış kargaya» çevirdikten sonra ellerini, kollarını bağlayıp jandarmaya teslim etmişlerdir.

KÖYLÜ HAREKETLERİ MİLLÎ MÜCADELENİN DEVAMIDIR

Bu sevindirici haberler eksik olmayacaktır. Çünkü millî uyanış hızla gelişmektedir. Maraş'ta, Erbaa'da, Nursin ve Tatvan'da, Adıyaman ve Antep köylerinde meydana gelen hâdiseler örneğini «Millî Mücadele yıl larından» almaktadır. Yoksa afyonlaşmış Çin köylülerinden değil... Maraş'ta geçtiğimiz hafta komünistlere karşı gösterilen tepki, Millî Mücadelenin devamıdır. Fransız gâvuruna karşı ilk kurşunu patlatan «Sütçü İmam»ların torunları elbette dedelerine lâyık olmaya çalışacaklardır.

Hiç bir kiralık kalem Anadolu'da gelişen millî protesto hareketleri

— Bu da TÖS'lülerin başı fikir fakiri Fakir Baykurt. Millet bunu nasıl cezalandıracak acaba? Bunun boynuna hangi ipler takılacak?

nı kirletemeyecektir. Millete ve millî uyanışa çamur atan hainler unutulmaya mahkumdur. Tarih göstermiştir ki, millete düşmanlık edenlerin sonu; milletin ayakları altında çiğnenmekten ibarettir.

ZAFER MİLLÎ MÜCADELENİNDİR!

Milletimiz tarihi bir kararın sahibidir. Ölümü değil şerefle yaşamayı seçmiştir. Şeref ve haysiyetini hiç bir bozguncuya payımlı ettirmeyecektir.

Milletin, kızıl komünistlere ve onların himayecisi gayri millî sisteme ve kölelerine karşı protestosu gittikçe şuurlanacak ve millet mücadelesi zaferle bitecektir.

Milletin şerefli mücadelesi, her geçen gün komünist saflarında gedikler açacak, Dev-Genç, DİSK, TÖS gibi hiyanet şebekeleri yok olacaktır. Bu mücadele, Türkiye'de komünist, yahudi ve hristiyan hâkimiyeti kalmayınca; bütün millet düşmanlarının ajanları ve bezirganları yok oluncaya kadar devam edecektir.

Zafer milletindir.

Yaşasın Millî Mücadele.

Yaşasın Millî Mücadele'ye koşanlar.

İşçiyi, köylüyü türlü sahtekarlıklarla aldatan ajanlar, Moskova veya Pekin'e satılarsun, onların aldattıkları köylü ve işçi millî intikamın alınacağı büyük güne hazır lanmaktadır.

TRT'nin SOLCU JÜRİSİ

Solculara Millet Parasından Mükâfat Dağıtıyor

8-10 gündür radyonun akşam, on dokuz haber bültenini elbette dinliyorsunuzdur. O uydurma, pespaye dili yetmiyormuş gibi, bir de olmadık haberleri Moskova radyosu tipli le takdimi yok mu? Bunlara ilâveten sanki bütün dünyanın en başarılı işi ni yapmışcasına «TRT 1971 Kültür Sanat ve Bilim Ödüllerinden falanca sı da neticelendi...» diye cırtlak bir sesle kulak tırmalaması iyice haddi aşmak oluyor.

Biliyorsunuz milletten alınan ver gilerle, millete küfreden bir müessesese haline gelen TRT, geçen yıl 1.000.000 liralık bir yarışma açmıştı. Bu yarışma şimdiye kadar yapılan yarışmaların en büyüğü, en çok mükâfat serpiştiren ve en çok para dağıtılanı olacaktı.

Ve, gerçekten de öyle oldu. Üç yüze yakın şahsa binlerce lira para dağıtıldı. Üç bin lira ile on beş bin lira arasında oynayan ulûfeler bir sürü kalabalığı her halde bir sene yan yatarak geçindirir.

Edebiyat dalında yapılan yarışmanın roman ve hikâye bölümünde netice alan şahıslara bakıyoruz: Kim ler yok ki?

Meselâ:

O, meşhur Cüce Muhammed yazarı, eserleri Amerika'da da basılan Fakir Baykurt (Tırpan), 1956 komünist yazarlar toplantısına katılan ve oradan kesin talimatlar getiren (Meli h Cevdet Anday (Gizli Emir), gene aşırı solculardan Mehmet Seyda (Ya nartas, Demirtaş Ceyhan (Asya).

Bunların arasında bu millete, onun millî sanat ve kültürüne bağlılığı prensip edinmiş bir kişi tanıyor musunuz? Elbette hayır! Ayrıca şu da var ki, Melih Cevdet'in bir romanı bundan üç-beş sene önce Cumhuriyet'te tefrika edilirken olmadık adillikler yaymaya kalkmıştı. Bir kız annesini kıskanarak, babasıyla yatmak istiyormuş. Bu edepsizlik hiç bir Türk ailesinde görülmemiştir. Hattâ tasavvuru bile mümkün olamaz. Ne var ki Freud'e göre kafaları yoğrulmuş olanlar ayrı.

İman fakiri Fakir Baykurt son romanında da aynen diğer romanları gibi Sosyal gerçekçilik diye görüleni değil; görmek istediklerini, duy mayı arzu ettiklerini, tasavvurlarına yerleşmiş adillikleri yazmaya kalkmış tır. Maarif Bakanlığı uyurken Öğret men Okullarında solcu edebiyat öğret menleri Cumhuriyet Gazetesini ve bu gazetede tefrika edilen Tırpan romanını okumayı mecbur tutmuşlardır. Henüz tefrika halinde olan bir eserin mecbur tutulması ne korkunç bir şeydir? Hattâ Perşembe, Kepirtepe ve Göl İlk Öğretmen Okulların daki aşırı solcu edebiyat öğretmenleri tefrika halindeki bu romandan yazılı ve sözlü imtihanlarda sorular sormaya kalkmışlar ve talebenin infiali ile karşılaşmışlardır.

Bu eserin her yeri küfür dolu. Bakın bir yerinde ne yazıyor? (aynen alıyorum.)

— «...mına koduğum...» bir edebi eserde en bayağı küfürler arzu en

dam ederse, vergilerimizle kurulan TRT bu ve bunun gibi pespaye eserlere yağmur gibi para yağdırırsa, varın gerisini siz düşünün.

Yarışmada derece alan romanlar dan bazıları zaten Cumhuriyet gazetesinde tefrika edilmiş, bir çoğu neşredilmiş, seçici kurul tarafından bilinliyordu.

Hikâye bölümündeki yarışma da diğerlerinden farklı olmadı. Jüri iki büyük ödülü iki yeni şahsa kullandı. Her halde bunları meşhur etmek gayesi güdülmüş olacaktır. Bu şahıslar Orhan Şahin (Kırmızı Yel), Ümit İ

han Kaftancıoğlu (Dönemeç). Diğer derece alanlar arasında gene Fakir Baykurt, Mehmet Seyda ve Mehmet Başaran var. Mehmet Seyda hariç diğer solcu şahıslar Köy Enstitüsü mezunlarıdır.

Köy Enstitülerinin Türk maari finde ne büyük yaralar açtığı milletçe bililir. Öğrencilere öğretme kabiliyeti, bilgi yerine marangozluk, nalbantlık, bahçevanlık gibi sanatlar öğretilmeye kalkışılmıştır. Modern eğitim yarım asırdır mesleki bir yöne kayarken; imam hatip gibi, maliye ve tapu kadastro gibi, sanat okulları gibi öğretmen okullarının da ayrı bir meslek okulu olduğu kasten unutturulmuştur. Köy enstitüsünde okuyan binlerce tertemiz vatan çocuğu öğrendiği kısır sanatların hiç birisinin işe yaramadığını görünce sükutu hayale uğramıştır. Ama diğer yönden çocukların kafaları Durkheim, Marks, Darwin gibi müşriklerin telkinleriyle doldurulmuş, vardıkları

yerde kör bir idealcilik uğruna öğretmen, halkına düşman haline getirilmiştir.

Bu yanlış eğitimin zararlarını çok çekti. Öğretmenlerimizin çoğu da bunu anladı. Fakat bu Fakir Baykurt, Başaran, Talip Apaydın, Hurrem Arman gibi gerçekten materyalist olanlar bütün Türkiye'de bir Köy Enstitülülük ruhu doğurmaya çalışarak dağılmayı, öğretmenlerimizin uyanışını önlemeye çalıştılar. Gayri millî basın da bu şaibeli şahısları enstitülerin mefahiri olarak lân se etmeye kalktı.

Radyonun da köy enstitüsü mezunu olan bu şahıslara beşer, onar binleri gözünü kırpmadan vermesinin altında yukarıdaki sebepler yatar. Mesele bir hissi tatmin vasıtası olarak piyasaya sürülmüştür. Birçok öğretmen onlara göre diyecek ki:

—« Baksana derecelerin çoğunu Köy Enstitüsü mezunları alıyor. Devamı Sahife 13'te

Kıbrıs'ta Rum Artığı Bir Ses

Türkiye'deki mason iktidarların gayri-millî politikaları neticesinde Yunan'ın azgın iştahına terkedilen Kıbrıs, ne acıdır ki halen yürekler acısı bir yaradır. Hain rumun adayı Yunanistan'a iltihak ettirmek için giriştiği Enosis hareketinin yanında, bir gurup komünist tarafından yürütülen ve Kıbrıs'ı emperyalizmin eli kanlı temsilcisi Rus'a teslim etme hareketi de hayli hızlanmış bulunmaktadır. Bu cümlede olmak üzere Türkiye'de bir grup satılmış, Kıbrıs'ta dağıtılmak üzere bir gazete çıkarmaya başladı. 15 günde bir basılan ve 1. sayısı 20 şubat 1971 de çıkan «Kıbrısta Kurtuluş» adlı Moskova kuyruğu parçavaranın milletimize, dinimize, tarihimize bizzat Kıbrıs'a ihaneti ortaya demek haklarında gerçek hükmü gerek tedir.

Gazetenin 4. sayfadaki «Görüşlerimiz» adlı yazıda Kıbrıs'ın durumundan bahsedilirken şöyle denmektedir:

«Ada'da başlıca iki etnik unsur vardır: 1) Rumlar, 2) Türkler...

Türkler, eski egemen unsurdur. Osmanlı'nın son döneminde bunun anlamı: Derebeyleşmiş tefeci-bezirgân ilişkilerinin ülkeyi kasıp kavurması ve bu gerici ve soysuzlaşmış ya pının korunmasından yana olmak demektir.

Rumlar ise, daha çok güdülen unsurdur. Bu tahakkümden kurtuluş eğilimleri ister istemez ağır basıyor. O çağların dünyaya yayılan burjuva altyapı-üstyapı dalgalarına karşı rezonans göstermeleri de daha olağandı.»

Bu herzeleri olsa olsa rum tohumundan vücut bulmuş nesebi belirsizler geveleyebilir. Zira insanlığa medeniyet, ilim ve ahlak önderliği yapmış milletimizden, «tefecî-bezirgân, gerici, soysuzlaşmış» diye bahsetmek ancak zaniye çocuklarının millettan kopmuş hainlerin işidir. Şu civi kirahlık kafalara iyice çakılsın ki, Kıbrıs cihangirlik sevdası ile değil, milletin hayatını muhafaza gayesi ile olmuştur.

Devamlı Kıbrıs'ın kurtuluş savaşından bahsedilen yazıda:

«Ada'da işçi hareketinin 1960-

63 döneminde göstermiş olduğu gelişme, çatışmaların şoven duyguları kışkırtıcı havası içinde duraklama ve kısmen gerilemeye uğramış; fakat son zamanlarda hâkim olan barış havası, durumu yeniden düzeltilmiş ve hattâ eski seviyesinin üzerine çıkartmıştır. Tüm ağırlığın meclise aksetmesinden kaçınma ürkekliliği ve hesabına rağmen, Temmuz seçimlerinde «Rum işçi sınıfı partisi olan Akel'in gösterdiği başarı» bu gelişmenin en açık delilidir. Emperyalizmin korktuğu «İkinci Küba» olayı, asıl bundan sonra söz konusu olabilir. şeklinde tam olarak komünizmin çanak yalayı cılığı yapılmaktadır.

Burada geçen AKEL adlı parti 14 Nisan 1941 de kurulan komünist partidir. Ve 5 Temmuz 1970 günü Kıbrıs'ta yapılan seçimlerde dokuz adayının hepsi de milletvekili olmuştur. Bu partinin gayesini kendi ifadelerinden okuyalım:

«Kıbrıs halkının temel hedefi yine hakiki bir bağımsızlık, adanın silahlardan terkedilmesi ve demokratik bir anayasanın kabul edilmesidir» (HARAVGHİ «Şafak» Lefkoşa 8 Aralık 1968)

Bunun manası açıktır. Kıbrıs'tan Türk askerinin çekilmesi ve Kıbrıslı Türklerin (ki, Lozan antlaşması sırasında Türkler Kıbrıs'ta %85 çoğunluğa sağlıyorlardı. Şimdi ise ada'daki Rumlar Türklerin 4-5 mislidir.) Yunan veya Rus iştahına terk edilmesi. Çünkü Kıbrıs bağımsız (!) olursa komünizme geçiş daha da kolaylaşacaktır. Kıbrıs meselesi hakkında komünist ülkelerin politikası ile Türkiye'deki ve Ada'daki devrimci maskeli komünistlerin politikası aynıdır. Kıbrıs'ta Rumlar tarafından kurulan bir komünist partisi yazıda da görüldüğü gibi açıkça desteklenmektedir.

Netice olarak Kıbrıs'taki görevlerini belirten bu satılıklar, Rus komünist partisi sözcüsü gibi konuşarak:

«Rum proleteriasının da, kendi burjuvazisini tecrit etmekte daha cesur olmasını istemek ve böylece iki tarafın (Rum-Türk halklarının) ideolojik ve sosyal sınıflarını netçe çizmek.

...Kıbrıs'ı proletarya önülüğünde işviçre yapmak.»

Böylece neye benzetmek istedik-
«I - Uzun yıllar süren bir birikim den sonra 1955 yılında silahlı mücadele

le biçimiyle patlak veren EOKA hareketi, 20 yüzyıl ortalarında bir sömürge ülke burjuvazisinin «olabildiğince» anti-emperyalist ve devrimci bir kurtuluş mücadelesi idi....

I - Osmanlı artığı Türk Burjuvazisi ise, geri kalmışlığın kompleksi içindir...» denmektedir.

Yazıdan da anlaşıldığı gibi tam olarak tasvip edilmese dahi EOKA adlı yunan teşkilatı, anti-emperyalist ve devrimci kurtuluş mücadelesinin başlatıcısı kabul edilmektedir. Ve adadaki Türklerden Osmanlı artığı, olarak bahsedilerek alay edilmektedir. Yüzlerce müslüman Türk'ün kanına giren Grivas adlı hainin idare ettiği EOKA'yı prensip itibarıyla alkışlayanlar, EOKA cetesinin adı artıkların dan başka birşey değildir.

Aynı yazıda 1963 çatışmalarından bahsedilirken:

lerini açıkça itiraf etmektedir.

Bu gazeteyi çıkaranlar ve Türkiye'de Kıbrıslılar adına devrimcilik maskesi altında komünist faaliyet yürütenler şunu unutmasınlar. Kıbrıs'ta banyolarda masum yavrular feriyatlar içinde can verirken, yüzlerce mücahit kardeşimiz rum kurşunlarına temiz göğüslerini hedef ederken sizlerin Girne siperlerinde nasıl kaçtığınızı pek alâ biliyoruz. Hatta Türkiye'ye kaçtıktan sonra bu ihanetinizi alçakça ve namusuzca anlatmayta bile bir beis görmediniz. Emperyalizme karşı olmak İngiliz sigarası içmek ve İngiliz kültürüyle yetişip hristiyan gibi düşünmekle olmaz. Yalnız, Müslüman Türk'ün hayat idallerine sadık kalan Kıbrıslı kardeşleimizi tenzih ederek şunu söyleyelim: Türkiye'de ve Kıbrıs'ta sol faaliyeti yürütenler tam birer «burjuva çocuğudur. Bu millet, çıkardığınız gazetede Kıbrıs'ta kardeşlerimize yapılan yunan zulmünü ve işkencesini anlatmanızı isterdi. Katil papaz Makarios'u lanetlemenizi isterdi. Yoksa komünist methiyesi yapmanızı değıl.

Şunu kesinlikle söyleyelim ki, Kıbrıs meselesi üzerinde konuşmak hiçbir İngiliz hayranının ve Rum şakşakçısının hakkı değildir. Millî Mücadele'mizin zafer yürüyüşü bittiği gün, İslâm âleminin ve esir müllüman Türklerin hâmisini, millî ideal ve millî politikanın temsilcisi MİLLÎ DEVLET kurulduğu gün Kıbrıs meselesi de elbet milletin haysiyetine uygun bir şekilde halledilecektir.

Millî Mücadelemizin Çalışmaları TÖS'ün Vatansever Kitlelerini Uyandırıyor TÖS'ün Komünist İdarecilerini Telaşlandırıyor

Bataklığa düşmüş, kurtuluş için her yaptığı hamlede biraz daha batan insanların telâşını düşününüz... İşte bu telâş solun bugün içinde bulunduğumuz paniği ifade eden en güzel bir benzetmedir.

Radyolar, gazeteler uzun, uzun milletin Anadolu'da solculara verdiği derslerden bahsediyor. Solun Anadolu'daki her kıpırdanışı, milletin haşmetli sağ yumruğunu yiyerek, olduğu yerde kavrulup kalıyor.

Gazetelerdeki, radyolardaki bütün gayretler, komünistlerin anarşi hareketlerini örtebilme ve millete saldıran damgasını vurabilme gayesini taşıyor. Bu suretle kamu oyu ve hasse ten üniformalı millet evlatları yani ordu aldatılmak isteniyor. Tıpkı ko-

münistleşen diğer ülkelerde olduğu gibi...

Bu arada milletimizin Türkiye'yi Ruslaştırma teşkilatı adını taktığı TRT Ankara televizyonunda, öğretmenlerle ilgili olarak uzun bir program yayınlanıyor.

Programda acıklı bir fon müziği altında, ırz düşmanı bazı öğretmenlerin masumiyetini ispata (!) ve milletin saldırganlığını empozeye (!) çalışan namussuzca ve şerefsizce ifadeler.

Programın son konuşmasını Bulgaristan'dan para yardımı alan, Amerikan düşmanlığı ile ün saldırdığı halde Amerikan yardımı ile «Küçük Köprü» isimli kitabını bastıran, halen Amerikan yardımı ile hayatıyetini

devam ettiren O.D.T.Ü'de Halkla Münasebetler Bürosunda müdür olarak Amerika'dan para alan, Romanya asıllı mahkum komünist Yorgi Karamus'un yetiştirmesi TÖS başkanı fikir fakiri Fakir Baykurt yapıyor ve Türkiye Gizli Komünist Partisi Harici Büro Sekreteri Halis Okan tarafından Türk komünistlerine verilen direktife uygun olarak «Bağımsız Türkiye uğruna öğretmenlerin yaptığı devrimci eylemlerden» bahsediliyordu.

Fakat millet düşmanlarının ellerindeki imkânlarla rağmen, yeniden başlayan Millî Mücadele son derece mütevazî şartlar altında, fakat tahminlerin fevkinde bir çığ gibi hızla büyüyor.

Millî Mücadele'nin her elini attığı yerde yeni bir uyanış, yeni bir kıpırdanış başlıyor. Düşman milletimizin şuurunu tepkisi karşısında bocalıyor.

Bu arada düşmanın içinde gaflet eseri yer alanlar bir bir milletin safında yer almaya başlıyor.

Konya'da Mücadelecilerin yaptığı çalışmalar neticesinde TÖS'de başlayan çözümleri Afyon ve diğer şehirler takip ediyor.

Millî Mücadelecilerin her konferansının, her mitinginin yapıldığı yerde sol ağır kayıplara uğruyor. Ni tekim son iki ay içerisinde Millî Mücadelecilerin yaptığı sistemli çalışmalar Eskişehir, Yozgat ve Kayseri'de TÖS'e ağır kayıplar verdirdi.

Yozgat'ta milliyetçilerin yaptığı miting'in hemen arifesinde 45 öğretmen TÖS'den istifia ediyor. 30 Ocak'ta Kayseri'de verilen «Komünizm ve Millî Mücadelemiz» mevzuolu konferans ise kısa bir müddet içinde tesirini gösteriyor, Kayseri TÖS şubesi ne 70 öğretmen istifasını veriyor. TÖS Kayseri Şubesi Bölge avukatı Mehmet Gümüşçü Millî Mücadelemizin aylardan beri belirttiği gerçeğin bir ispat vesikası olacak şekilde bir Ankara gazetesinde 19 Şubatta çıkan makalesinde TÖS'den ayrılış sebeplerini şöyle açıklıyordu:

«TÖS Kayseri Şubesi... özellikle Marksist-Leninist hattâ daha da ileri giderek Maosal teoriden esinlenerek toplumsal düzeni demokratik olmayan bir temele kaydırmak için elinden geleni ardına koymayan, barışı savaşa, kardeşliği düşmanlığa, düzeni anarşiye dönüştürme amacında olan Dev-Genç'e yataklık yapmaktadır...

...Sözünü etmeyeceğimiz bir siyasi örgütle açtıkları ilişki kurularak resmi ve yarı resmi biçimdeki gazete, dergi ve bildirilerin dağıtım görevi de ruhte edilmiştir...

...TÖS... Henüz lise sınırlarında okuyan çocukları öğretmen olarak... bundan evvel olduğu gibi bundan böyle de Marksist-Leninist hattâ daha da ileri giderek Maosal fikirlerle onları şartlandırmaya devam edeceklerdir. Kurulan köycülük bürosu kanalı ile bu fikirler köye taşınacak, orada da gerektiğinde çatışmaya hazır militanlar yetiştirilecektir.»

Bir TÖS avukatını bu derece büyük bir açıklamaya mecbur bırakan zaruret milletimizin, millet düşmanlarına karşı yürüttüğü mücadelenin tesirini göstermeye kâfidir.

1 Şubatta Şereflikoçhisar'da verilen konferans derhal Dev-Genç'den 11 kişinin istifalarını vermeyi ve bazı TÖS'lü öğretmenlerin TÖS'den uzaklaşmasını temin ediyordu.

Adıyaman'da birçok TÖS'lü öğretmenin TÖS'den ayrılmak üzere olduğu da yayılan haberler arasında.

Bütün bu olanlar bize Millî Mücadelemizde ne kadar haklı temelle dayandığımızı göstermektedir. Millî Mücadelemin zaferinden şüphe etmek, güneşin dünyanın etrafında döldüğünü iddia etmek kadar gülünç oluyor.

Solcularda bir korku, millette ümit var... Üniversiteyi ellerine geçirmekle bir halt ettiklerini zannedenlerin akıbeti yaklaşıyor.

Bütün millet düşmanlarına tavsiye miz; ajanlığı, hainliği bırakarak Millî Mücadele saflarına iltihak etmelidir. Yoksa...

Millî Eğitim Bakanına Arz olunur Afyon'da bir TÖS'lünün Marifeti

Afyon'da, Millî Mücadelenin tohumlarını atan ve yeşerten Lise öğretmenini Mehmet Çetin'in başkanlığın müdüriyetin ve M. Eğitim Müdürlüğünün cıvılarıyla Manisa'ya tayin edilmesi ve Afyon'dan uzaklaştırılması, meydana boş butan yabancı mahlukların türemesine vesile olmuştur. Mehmet Çetin'in Lise'den ayrılmasından sonra, adeta işbirliği yapmışcasına TÖS'e bağlı ve hızlı militanlardan birkaç öğretmen taslağı Lise'ye tayin edilmiştir. Bunun üzerine, Afyon Lisesi'nin milletine bağlı talebelerinde huzursuzluk başlamıştır. Adına «devrimci» «sosyalist» ve buna benzer Moskova veya Pekin menşeli lakaplar eklenen bu öğretmen bozuntuları sınıflarda kendi midelerinin iğrenç gurultusundan ibaret olan kokmuş lafları, talebe-ye aktarmağa başlamıştır. Lâkin, evdeki hesap çarşıya uymamıştır. Kendi mavallarını bir heykel sessizliği içinde dinleyeceklerini zannettikleri Afyon Lisesi talebeleri, öğretmenliğin adı bir istismarcısı olan bu adamlara reaksiyon göstermişlerdir. Ama kim tarafından korunduğu bilinmeyen mahut adamlar Lise'i istemese de yerinde durmuş ve propagandasına devam etmiştir.

Son olarak ta, Matematik Öğretmenliği, hasbel matematik getirilmiş bulunan ve T.O.S'ün faal üyelerinden olan Ali Dayanık, Dev-Genç'e bağlı dört komünisti sınıfa almış; onlara Dev-Genç ve komünizm propagandası yaptırmıştır.

İşte Ali Dayanık'ın bu tutumu, bardağı taşıran son damla olmuştur. O zamana kadar sabreden öğrenci veilleri ve Afyonlular, artık sabrın tükendiğini hissetmişlerdir. Derhal protesto hareketleri başlamıştır. Önce kanuni yolları uygulamışlardır. Millî Eğitim Müdürü Remzi Uçar ve Lise Müdürü Mazhar Çevik'e birer dilekçe ile müracaat ederek; öğretmenlerin görevden derhal alınmasını istemişlerdir. Ayrıca Başbakan ve

Millî Eğitim Bakanına da şu telgrafı çekmişlerdir.

«Milletin imkânlarıyla kurulan ve milletin vergileriyle tedrisata devam eden şehrimiz lisesinde; banka soyan, adam kaçıran, üniversitede devletin polisine silahlı karşı koyan, milletin çocuklarına en vahşi işkenceleri reva gören DEV — GENÇ «Devrimci Gençlik» Federasyonu üyelerinin ALİ DAYANIK isimli Matematik Öğretmeni tarafından sınıflara alınarak, sol propaganda yaptırılması bütün öğrenci veillerini üzmüştür.

İlim, irfan ve millî kültürün öğrenilmesi için liseye gönderdiğimiz evlatlarımızın, bu tarzda kızıl militanların propagandasına terkedilmesi, ne kadar korkunç bir yıkımla karşı karşıya getirilmek istediğimizi göstermektedir

Bu meselede hassas davranılarak, kızıl propagandaya vesile olan Lise Matematik Öğretmeni Ali Dayanık'ın faaliyetlerine engel olunması ve derhal görevden alınmasını dileriz. Saygılarımızla»

20 Şubat 1971

Afyon Lisesi Öğrenci Veilleri adına Süleyman Saçan, İsmet Deniz Telgrafın çekilmesinden sonra, Milliyetçi Öğretmenler Birliği de bir bildiri yayımlayarak, öğretmenliğini istismar eden bu bozguncunun hareketini protesto etmişlerdir.

Bütün bu olanlar milletin kanuni yollarla netice almak isteğinin bir ifadesidir. Gönül ister ki mes'ul şahıslar, milletin bu isteğini yerine getirirler. Milleti gayri kanuniliğe itmezler. Milletin istediği yerine getirilirse kanunların gerçeklik merçili olan millet ne yapar bilinmez. O zaman meydana gelecek hadiselerin mes'ulü, tedbir almayan makamlar olacaktır.

VE SON DAMLAYLA

BARDAK TAŞTI

26 Şubat Cuma günü Afyon'da millet, komünistlere karşı katmerleşen kin ve intikamını bir daha göstermiş, Yeniden Millî Mücadeleye hazır olduğunu isbat etmiştir.

TÖS'ün Afyon lisesindeki üç beş çapulcu yetiştirmesi yayınladıkları komünist bildirisini önce okulun içinde daha sonra okulun önünde dersden çıkma saatinde talebelere dağıtmışlardır. Fakat beklediklerini bulamamışlardır. Bulamamaktan başka, daha sonra da önce lise talebelerinin protestosuna uğramışlar, birkaç dakika içinde begyüzleri geçen koskoca kitle «Kahrolsun komünistler, komünistler Moskova'ya, komünistlere ölüm» bağırışlarıyla, tomar bildirileri ellerinden alarak intikamla yırtıp, huşla şerefleri ayakları altında ezmesiyle komünistler hayli ecel teri döktüler. Bunun yanında kendilerini maşa olarak kullanıp karışık TÖS binalarına kapanan efendilerinden yardım beklemişler. Fakat yardım eden olmamıştır. Zira, TÖS'lü komünistler de milletin bu feci protestosundan korkup, inlerine sığınmışlardır.

Bu arada, evvelden beri TÖS'lü komünistlerin lisedeki ihanetlerine göz yuman, komünist bildiriyi ses çıkarmayan müdür Mazhar Çevik okuldaki komünistler. Müdür halk tarafından yuhalanmıştır. Daha sonra, müdürün yakasına yapışan bir Afyonlu, «Hâlâ TÖS'lülerin okulda çalışmasına göz yumacak mısınız?» diyerek, müdüre, hadisenin doğmasının gerçek sebebi olduğunu hatırlatmıştır. Müdür, toplanan kalabalık önünde, TÖS'lülere müsaade etmeye ceğine dair söz vermiştir. Halk daha sonra sessizce milliyetçi gençler tarafından dağıtılmıştır.

Bütün mesullere, bundan sonra Afyon'da vuku bulacak hadiselerden milletin mesul olmayacağını hatırlatırız. Zira tecavüz olursa, tepki zaruflı hale gelecektir.

BİR DEVRİN İKBAL KAPILARI

Halk Evlerinin İçy

HALK EVLERİ NEDEN KURULMUŞTU?

Halkevleri kültür ve politika hayatımızda büyük çalkantılara sebep olmuş müesseselerden birisidir. Şubat ayı içinde bu kuruluşların yıl dönümleri, herkesin kulağına ve zihnine yerleştirilmek istenircesine gü-rültülü bir şekilde yapılmaya çalışıldı. Temelli senatörlerden tutun da solcu radyoya kadar hepsi bu şaibeli kurumu göklere çıkardılar. Her şeyden evvel Halkevleri nedir?

Halkevleri, halkımız tarafından gayet iyi bilinen müesseselerdir. Fakat son yirmi yılın nesli bunları bilmezler. Sadece ismi duyulan ve köy enstitüleri gibi, malum çevrelerce hasretle yadedilen bu kurumların üzerinde birazcık durmak icab edecek tir.

Yıl	Halkevlerine yardım
1935	96.000
1936	499.880
1937	479.880
1938	479.880
1939	741.000
1940	1.250.000
1941	1.250.000
1942	1.400.000
1943	1.600.000
1944	2.800.000
1945	2.047.362
1946	3.900.000
1947	1.950.000
1948	1.950.000
1949	1.950.000
1950	1.250.000
Toplam	23.624.002

— Bizzat Halk Partisi tarafından yapılan açıklamalara göre Halk Evlerine yapılan yıllık yardım miktarlarını görüyorsunuz. O yıllarda ve bilhassa II. Dünya Harbi yıllarında madde imkânlarımızın kıtlığı göz önüne alınırsa, devlet eliyle kuruluş beslemenin en korkunç örneği görülmür. Ayrıca paramızın değeri o devirde şimdikinden en aşağı 50 misli daha kıymetli idi.

TÜRK OCAKLARI YERİNE HALK EVLERİ

Halkevleri 19 Şubat 1932'de Cumhuriyet Halk Partisine bağlı bir kültür teşkilâtı olraak açılmış ve maddi imkânları devlet tarafından karşılanmıştır. Yani halkın vergilerinden toplanan paralarla Cumhuriyet Halk Partisi yararına faaliyet

gösteren Halkevleri, açıktan açığa siyasi bir gayenin tahakkuku için kurulmuştur.

Kuruluş gayesi bu olduğu gibi kuruluş şekli de despotça olmuştur. 10.4.1931 yılında Türk ocakları olağanüstü kurultayı zoraki toplatılmış ve toplantıdan Türk Ocaklarının kendisini feshi istenmiştir. O günkü şartlar içerisinde Halk Parti fikriyatının açık bir mücadeleyle tenkid mümkün değildi. Fakat Türk Ocakları görünüşlerinin aksine Halk Parti zihniyetini taşıyorlardı. Bu bilindiği içindir ki, Türk Ocaklarının olağan üstü kurultay toplantısı için gayri resmi yollardan baskı yapılmış ve cumhuriyet tarihinde eş görülmedik bir despotluk örneği verilmiştir. Ve kurultay çaresiz Türk

Ocaklarını feshetmiştir. Ama öyle bir kapatma ki, bütün menkul veya gayri menkul her şeyini Halk Partisine devretmek şartıyla. Böylece Türk Ocaklarının bütün şubelerine kilit vuruluyor, bütün imkânları da Halk Partisine devrediliyordu. Netice olarak otuz kırk yıllık bir maziyeye sahip olan Türk Ocakları bir partinin haris menfaatleri uğruna feda ediliyordu.

Bu noktada bir hususu belirtmek icabeder. Acaba Türk Ocaklarının kapatılması neden bu tarihe getirilmiştir?

Cumhuriyet tarihinde meydana gelen olayları kronolojik olarak az çok bilenler serbest fırka faaliyetleri, Menemen olayları, Halkevlerinin kuruluşu ve Türk Ocaklarının kapatılışı arasında gizli bir alâkanın bulunduğunu derhal farkedebileceklerdir.

Halkevlerinin durumunu biraz ileriye bırakarak 1930 yıllarına dönelim.

Serbest Fırka Denemesinin Sonu

12 Ağustos 1930 yılında serbest Fırka Ali Fethi Okyar'ın başkanlığında kuruldu. Partiyeye, Halk Partisine muhalif ne kadar aydın ve ile-

ri gelen devlet ricali varsa girdi. Halk arasında ve bilhassa Ege bölgesinde bu yeni partiye karşı görülmemiş bir sempati ve taraftarlık meydana geldi. Millet bu partiyi, kendisini Halk Partisinin zulümlerine karşı koruyacak kendi ideallerini düşmana karşı sembolize edecek bir kurtuluş ekibi olarak görüyordu.

Bundan dolayı Anadolu'nun her tarafında bir canlılık ve gayret aldı yürüdü. Halk Partisi bu durumdan korktu. Ve Serbest Fırkayı daha yılın dolurmadan 17 Kasım 1930'da kapattı. Bunun kapanması da gayri

resmi yollardan baskı usullerinin denemesiyle oldu. Zaten Partinin başında bulunan Ali Fethi Okyar da iktidarın adamı idi. Partinin kapatılmasında; irticaı körüklediği, dini istismar ettiği, devrimlere karşı olduğu şeklinde hâlâ geçerli olan dip sız suçlamalar ileri sürüldü.

Serbest Fırkanın kapatılma sebepleri hiç kimseyi ikna etmemişti. Aydınlar ve halk bunun danışıklı bir görüş olduğunu kısa zamanda anlamıştı. Halkın ve bir kısım aydınların bu haklı şüpheleri giderilmerikçe Halk Partisinin de huzuru kaçacaktı. Öyleyse bu kapatma sebepleri ni haklı gösterecek deliller bulmak veya icad etmeli idi. Yoksa partinin ve temsilcilerinin zaten iyice zayıflamış olan itibarları büsbütün kalmayacaktı.

Aradan otuz altı gün geçmeden 23 Aralık 1930 günü Malum Menemen hâdiseleri ihdas edildi. Kubilay gibi genç bir teğmenin harcanması pahasına da olsa elde edilecek neticeler önemli idi. Bu hadiselerin içyüzü Yeniden Millî Mücadelenin 49-50 sayılarında gayet etraflı olarak izah edilmiştir. Kubilay'ın feda edilmesiyle irtica hâlâ uyanık olduğu, devrimleri tehdit eder vaziyette bulunduğu ve bunun altında da Serbest

Fırkanın tahriklerinin yattığı, güdümlü basınla bol bol tekrarlandı.

Kesif bir propagandayla halkın ve aydınların beyni yıkanmaya gayret edildi. Menemen tipli hadiseler küçük çapta da olsa yurdun değişik bölgelerinde tekrar tekrar tertiplendi.

Bütün bu Serbest Fırka denemesinden ve buna benzer deneme ve sinama hareketlerinden bir netice elde ediliyordu:

— « Millet Halk Partisini ve zihniyetini, onun din, ahlâk ve kültür politikasını hiç bir zaman sevmiyor, istemiyordu. »

Bu durumda Halk Partisi de yolundan dönmek istemiyordu. Zira devletin her türlü imkânlarını eline geçirmiş bir parti, bu yolundan elbette kolay kolay vazgeçemezdi. Politikasının tutunması, zihniyetinin yerleşmesi uğrunda Çanakkale'de a-

kıtılan kandan daha ziyade cana kıyan İsmet Paşa, Kel Ali gibi sadist ruhlu kişiler elbette yollarından dönecek değillerdi. Altı okun prensipleri her aydının ideali olmalıydı. Halkın ruhuna işlemeliydi.

Ama bütün gayretlere rağmen bu iş bir türlü başarılamıyordu. Kâzım Karabekir'in partileri kapatıldı çare olmadı. Şeyh Said isyanı abartılıp rengi değiştirildi olmadı. Takriri Sükûnlar, Tevhidi Tedrisat kurumları, Serbest Fırka denemeleri,

Menemen oyunları hiç biri, ama hiç birisi milletin ideolojik yapısında en ufak bir sarsıntı meydana getirmedi. Bu hal millet nazarında, bunca yıllık denemelere rağmen yenik düşmektir. Ve gerçekten de öyleydi.

Halk Evlerinin Kuruluşuna Doğru

Halk Partisi bundan sonra daha değişik şekilde düşünmeye başladı. Bunca zulmün, terörün sağlayamadığı başarı şartlarını başka sahalarda aramaya başladı. Daha politik davranmanın lüzumunu kavramaya başladı.

Altı okların prensipleri halka, bunca baskıya rağmen kabul ettirilemediğine göre acaba neler yapmak icabedecekti? Her şeyden evvel bu bir zihniyet, kültür ve inanç meselesi idi. Asırların geçmesiyle teşekkül etmiş kültür hayatımıza, alt üst edecek gayri millî bir inanç ve kültür politikasının millet tarafından zorla benimsetilmeye gayret edilmesi. Hiç bir netice vermiyordu. Halk Partisi ise mutlaka neticeyi almak istiyordu.

İşte Halk Evleri - Halk Partisi açısından - böyle bir zaruretten doğdu.

Türkiye'nin her tarafına; kültür faaliyetleri yürüten, altı okun ideallerini halka anlatan, konferanslar ve seminerler veren, edebiyat, sanat, tiyatro, spor ve kurs faaliyetleri tertipleyen, köycülük çalışmaları ya-

Halkevleri için devlet bütçesinden	27.366.786
Özel idarelerden	14.151.028
Belediyelerden	6.335.689
Köy bütçelerinden	519.615
İktisadi Devlet Teşekkülleri ve Belediyeler Bankasından	364.698
TOPLAM	48.637.780

— Bu rakamlar da D.P. Maliye Bakanı Hasan Polatkan'ın vesikalara dayanarak verdiği rakamları gösteriyor. Çeşitli kurumların Halk Evlerine yaptıkları ödemeleri o günkü maddi sıkıntılar içinde bir de sizler düşünün.

Yüzü

pan, maddî bir gaye gütmeyen teşkilâtlar kurulmasına gidildi. Bu fe dakâr görünüşlü faaliyetlerle netice elde edilmeye çalışılacaktı. Faaliyetler iki yönlü bir gaye için yapıyordu. Birincisi kendisine gösterilen he deflerin cüceliğini idrak etmiş, heyecanını yitirmiş aydın ve idareci grupların meşgul edilmesi ve onların partiye düşman siyasî kanaatlerinin peşine takılmasına mani olmaktı.

İlim adamları, öğretmenler, üni versite talebeleri, devlet memurları yani cümle aydın sınıfı en iyi kültürel faaliyetleri Halkevlerinin yürüttüğünü, dolayısıyla insan ihtiyaçlarına en iyi şekilde bu kuruluşların cevap verdiği kanaatini taşıyacak ve neticede de Halk Partisine minnettar kalacaktı. Ayrıca gayretli, başka meselelere meraklı kişiler de parti hedeflerinin ışığında Halkevleri ve

Halk Odalarında hamaratça çalıştırılıyordu. Dağ, taş demeden folklor araştırmaları, istatistikler, kazılar ve uydurma törenlerle bu gayretli zihinler neticesiz yollara sürülüyor, onlar da boş hedefler yolunda kendi kendilerini helâk ediyorlardı.

Halk Evlerinin Esas Gayesi

Halk Evlerinin ve Halk Odalarının esas gayesi aydınlardan ziyade kanaatleri bir türlü değiştirilemeyen bizzat milletin kendi idi. Halkın siyasî kanaatlerinin, kültürünün ve sağlam inançlarının dejenere edilmesi, Halk Partisi hedeflerine uygun bir hale getirilmesi gerekiyordu. Halk Evleri esasen bunu sağlamak için kurulmuştu.

Aşağıya alacağımız hüküm bu hususu üstü kapalı şekilde şöyle izah ediyor:

«Gelişmiş memleketlerde yetişkin eğitimi programının ağırlık merkezinin daha çok, okul eğitimi görmüş kimselerin kültürlerini ve bilgilerini bütünlükten amacını güden faaliyete doğru kaymasına karşılık, az gelişmiş memleketlerde, hiç okula gitmemiş kimselerin oranlarının yüksek olması, yetişkin eğitimi probleminin önemini çoğaltmakta, bu eğitimin uygulanmasını diğer millî eğitim kurumlarının yürütülmesi ile eş değer bir duruma getirmektedir. Bu gerçeğin memleketimiz için de yürürlükte olduğu betirlidir.

Halkevleri, yetişkinler eğitimi düşüncesinin gelişmiş bir uygulaması olarak ortaya çıkmıştır. (Halkevleri, İstanbul 1963, CHP İst. İl Genç Kolu yayını).

Yukarıdaki iki paragrafın, üzerinde durduğu gibi Halkevlerinin gayesi halkın eğitimidir. Halkın ne i-

çin, ne yönde eğitileceği hususu ise gayet açıktır. Bu kurumlar Halk Partisine bağlı olduğuna göre ve yurdun en ücra köşelerine kadar yayıldığına göre, parti teşkilâtlarının, valilik ve kaymakamlıkların devamlı yardımlarına mazhar olduklarına göre, Halk Evlerine başka bir nazarla bakılamaz.

Şehir ve kasabalarda Halkevleri, köy ve nahiyelerde Halk Odaları devamlı toplantılar, seminerler, tiyatrolar ve her türlü konferanslarıyla partiye temenna duygusunu yaymaya çalışıyor, açtığı yarışmalarla halkın alâkasını çekmeye gayret ediyor. Fakat hepsi boşuna... Yapılan bunca faaliyet neticesiz kalıyor, konferanslara halk rağbet etmiyordu.

Halkevleri neşriyatı okunmuyor, kurumun görüşlerini aksettiren ÜLKÜ dergisi her köye bedava dağıtılmasına rağmen yüzüne bile bakılmıyordu. Toplantılara talebeler okul müdürlerinin, memurlar idare amirlerinin gözdağıyla ve bir kısım insanlar da yaranma duygusuyla baloya gidercesine çalım satarak Halkevi faaliyetlerine katılıyorlardı.

Ama öyle bir devir geldi ki derece almanın, mebus olmanın ve terfi etmenin yolu buraran geçti. Bu hal zaten haddini aşmış tabasbus zihniyetini iyice körtükledi. Tabii ki hep olanlar yine millete oldu.

Çok partili devirde ise Halk Evleri ve Halk Odaları Cumhuriyet Halk Partisinin dama taşı ve parti ocağı haline geldi. Halkın bu kurumlara düşmanlığı diğer siyasî partilerde prensipleşti. 1590'de Demokrat Partinin seçimi kazanmasıyla 8 Ağustos 1951'de Halk Evleri de tarihi karıştı. Malları ise hazineye devredildi.

YAVUZ HIRSIZ HALK EVLERİ

Şimdi gelelim tekrar Türk Ocaklarının kapatılmasına. Bu ocaklarda aynen Serbest Fırka gibi kapatıldı. Bütün malları da partiye, CHP'ye devredildi. Halk Partisi de 19 Şubat 1932'de 14 tane Halkevi faaliyete geçirildi.

Bundan sonra gelen yıllarda ise bu faaliyet hızlandırıldı. 5000'e yakın ocak faaliyete geçirildi.

Halk Evlerinin çalışmalarında genel esaslar maddeler halinde belirtilmiştir. Halkevleri idare ve teşkilât talimatnamesinde (Ankara, 1940, Zerbamat Basımevi, Sh: 3.) Çalışma şubeleri 8. maddede şöyle izah ediliyor:

8 — Türlü ihtisas, kabiliyet ve isteklere göre her yurttaşın beğene

Açıldığı yıl	Her yıl yeniden açılan halkevi	Yıllara göre Halkevi	Her yıl açılan Halkodası	Yıllara göre Halk odası mevcudu
1932	14	14		
1933	41	55		
1934	25	80		
1935	23	103		
1936	33	136		
1937	31	167		
1938	43	210		
1939	163	373		
1940	6	379	141	141
1941	2	388	59	198
1942	3	389	22	217
1943	4	394	15	231
1944	3	406	143	365
1945	17	438	2338	2688
1946	1	455	1396	4068
1947	—	463	110	4170
1948	—	469	97	4261
1949	—	474	50	4306
	409			

— Yukarıda her yıl açılan Halk Evi ve Halk Odalarının sayısını görüyorsunuz. 409 Halk Evi adedine sonradan odadan eve çevrilen 65 yeni Halkevi de ilâve edilince sayısı 474'e vilmektedir. Halk Odası sayısı ise 5000'e yaklaşıyor. Bu demektir ki her köye bir propaganda merkezi kurulmuş. Bu haliyle Halk Evleri cumhuriyet tarihinin en yaygın teşkilâtı olmuştur.

ceği bir çalışma sahası bulabilmesi için Halkevleri dokuz şubeye ayrılmıştır. Bu şubeler şunlardır:

- 1) Dil, edebiyat,
- 2) Güzel Sanatlar
- 3) Temsil,
- 4) Spor,
- 5) Sosyal Yardım,
- 6) Halk dershaneleri ve kurslar
- 7) Kütüphane ve yayın
- 8) Köycülük,
- 9) Tarih ve müze.

Bu şubelerin açılabilmesi için o şubeye en az 25 azanın kayıtlı olması şarttır.»

Halk evleri bir insanı kendi temayülleriyle çığnmeden eğitmeyi istiyordu. Bir türlü «yetişkinler mektebi» olarak kabul edilen bu oda ve evler çok gayretlere ve bunca masraflara rağmen netice alamadı.

Türk ocaklarının bütün binalarını Halk Partisi, 4. Büyük kongresiyle Halk Evlerine bırakıvermişti. Böylece hazır bir teşkilâta konan Halk Evleri, yirmi yıllık ömründe devletin ve Halk Partisinin bol nimetleriyle beslenmiş ve Türkiye'nin en büyük teşkilâtı olmuştur.

Devletin parasıyla partiye çalışan, Türk Ocaklarının bina ve gelirlerini haksız yere gasbetmiş bu siyasî kuruluşun faaliyetleri ve tesekkül tarzı gayri kanunî idi. Bu yüzden feshedildi. Halk Partisi bu müesseselerin kapatılmasıyla geriye kalan varidata el koymak istemişti. Fakat buna fırsat verilmedi.

HALK EVLERİ YENİDEN HORTLUYOR

1960 ihtilâlinde sonra Paris'te toplanan beynelmîlî yahudi teşkilâtı UNESCO Halk Evlerinin tekrar açılmasını tavsiye etti. Halk Partisinin de esas gayesi bu olduğu ve mason basının, ayrıca komünistlerin de vamlı propagandası ile 1962 yılında Halk Evleri yeniden açıldı.

İnönü de 21.10.1962'de CHP İstanbul il kongresinde şöyle konuştu:

«Eski Halkevleri bugünkü kültür dernekleriyle birleşerek vazifelerine yeni şekilde devam edecekler.»

Ve ihtilâl sonundan beri araları birçok komünistin de sızmasıyla yeni Halkevleri faaliyet halindedir.

Ama şimdi bir partiye tüzüğü le bağlı değilse de temelli senatörlerle ve devrimcilerle kafa ve zihin yapıları itibarıyla birleşmiş vaziyettedirler.

NOT: 1932-1951 yılları arasında Halkevlerinin çok geniş faaliyetini anlamak için kendilerine verilen tahsisatı ve yurt üzerinde yayılma grafiğini ayrı ayrı tablolar halinde veriyoruz.

ELFAZ-I KÜFÜR

İNSANI KÜFR E GÖTÜREN HALLER

4 — Din âlimi kıyâfetine girerek yüksek bir yere oturup alay olsun diye bir şeyler anlatmak. Orada bulunanların da, alay olsun diye, bir şeyler sormaları. Her hangi bir şeyle âlim kılığında olana vurup hep beraber gülmeleri. Hoca kıyâfetine giren kimsenin, eğlence olsun diye, eline bir sopa alıp çocuklara vurması ve seyredenlerin de gülmeleri. Zira bütün bu fiillerde İslâmı ve İslâm âlimlerini hafife alma vardır.

5 — Din âliminin kıyafeti ile alay etmek için, «Bıyığı kesip, sarığın bir ucuna sarmak ne çirkin şeydir» demek.

6 — «Ben şeriat tanımıyorum», «Benim şeriatla işim yok», «Şeriat ve benzeri şeyler beni tatmin etmez ve nazarımda hükmü yoktur», «İlim meclisinin benim için ne faydası olacakmış?» demek veya şeriate uygun dinî bir fetvâyı, tahkir için, yere vurmak.

7 — «Bu nasıl şeriatmış?» veya «Ben talak, malak bilmem» demek.

8 — Münakaşa eden iki kişiden birisi diğerine «Haydi bir âlime veya şeriate başvuralım» dediğinde diğerinin cevaben «Ben âlim ve şeriat tanımam» demesi.

9 — İlim meclisinden dönen kimse için, «Şu kimse kiliseden geliyor» demek.

10 — Kendisine «gel ilim meclisine gidelim» diyen bir kimseye alay olsun diye «Onların dediklerini yapmaya kimin gücü yeter?» veya «Âlimler insanın karısını boş düşürür, kendisini de cehenneme sokarlar ben gitmem» diye cevap vermek.

11 — Fıkıh veya dinî bir kitabı bir dükkânda unutan kimse kitabı almaya geldiğinde dükkân sahibinin «Bıçkını burada unutmuşsun» demesi üzerine fakih, «Ben buraya bıçkı değil kitap koydum» deyince dükkân sahibinin cevaben; «Dülgerler ağacı bıçkı ile biçerler. Sizde insanların hakkını ve boynunu bu kitaplarla kesersiniz» demesi.

12 — Bir din âlimine, tahkir için, «Sen git ilmini çöp sepetine at» demek.

13 — Salih bir kimseye, «Ben seni hınzır gibi görüyorum diyen kimsenin küfre gireceğinden korkulur.

14 — Alay ve hakaret olsun diye bir din âlimine «Âlimcik» demek.

15 — Bir kadının, tahkir için, «Âlim olan kocaya lânet olsun» demesi.

16 — Öğrenilen dinî ve şer'î ilimler birer masaldan ibarettir» veya «Din âlimlerinin söyledikleri boştur. havaidir» demek.

17 — Dinî ilimler için, «Bu bilgiler neye yarar? Kime fayda vermiştir? Bize lüzum olan şey paradır» demek.

18 — «Fesad âlimlikten güzel, cehâlet de ilimden havırlıdır» demek.

19 — Uhrevî yönden benzerliğini kasederek, «Kafirlerin yaptıkları da âlimlerinkine benzer» demek.

Diğer konularda insani küfre götüren haller

3

1) «Kâfir cennete mi, yoksa cehenne- me mi gidecek bilmiyorum» demek.

2) Hristiyanlık, Yahudilikten daha hayırlıdır» demek. Böyle söylenince, şer'an ve aklen çirkin olan bir şeye hayırlılık izafe edilmiş olur. Bu sebeple «Yahudilik Hristiyanlıktan daha kötüdür» demek gerekir.

3) Kendisine, «Müslüman değil misin sen» denildiğinde cevaben, «değilim» demek.

4) Kendisine, «Allah'tan kork bunu yapma» denilince cevap olarak, «Sözünü dinlemiyorum, cezâ olarak yapacağım» demek.

5) Öldürülmesini gerektiren bir hal olmadığı halde «Şu adamın kanı helâldir veya mübahdır» demek.

6) Kendisine, «Ey Kâfir» diye hitap edildiğinde, cevaben, «Buyurun. Ben de kâfirim. Kabul ettim» demek.

7) Kâfiri tebçil etmek. Hatta bir kâfiri, tebçil için selâm vermek veya «hocam» diye hitap etmek.

8) Haramı helâl, helâli de haram kabul etmek. Bu hüküm «haram fi-aynihi» (Bizzat haram) olan ve haramlığı kesin delillerle sabit olan şeyler içindir. Şarap, Domuz eti, zinâ gibi...

9) Şarap, zinâ, zulüm, haksız yere adam öldürme gibi şeylerin helâl olmasını temennî etmek.

10) Haram olan bir malı fakire sadaka olarak vermek ve bu sadakadan sevap ummak. Fakir bu malın haram olduğunu bildiği halde düa etse, veren de «Amin» dese iki si de kâfir olurlar.

11) Yemeğe «sin», «kef» ile söğmek.

12) Çeşitli musibetlere uğrayan kimse- nin, «Ey. Allah. Benim malımı çocuğumu aldın. Beni böyle yaptın şimdi biz ne yapacağız? Bize ne kaldı? Neye böyle yaptın? demesi.

13 Hastalığı ağırlaşan kimsenin, «Allahım. Beni ister müslüman, ister kâfir olarak öldür» demesi.

14) Bir günah işleyen kimseye, «Şu günahına tevbe et» denildiğinde, Ne yaptım ki, tevbe edeyim?» demesi.

15) «Haram yemek ne güzeldir» demek.

16) Zâlim ve Haktan sapmış birisine «Adil» demek.

17) Kendisine «dünya için, âhiretini terketme» denilen kimsenin cevap olarak, «Ben veresiye (âhiret) için peşin olanı (dünyaya) bırakmam demesi.

18) Kendisine «Helâlden ye» denilen kimsenin, «Haramı daha çok severim» veya «Haram benim için daha hayırlıdır» demesi.

19) Alacaklı olan kimse, «borcunu ver, âhirete kalmasın» dediğinde, borçlunun, «Sen, bana biraz daha ver de orada ben sana kat kat veririm» demesi.

20) Mahşerde senden hakkımı alırım» diyen kimseye «Geç babam. Sen beni o toplulukta nasıl bulursun?» diye cevap veren kimsenin kâfir olup olmayacağı hususunda

İslâm bilginleri ihtilaf etmişlerdir?

21) Kendisine «Günah işleme âhirette hesaba çekilirsin» denilen kimsenin cevaben, «Oradan kim haber veriyor? Oraya gidip gelen var mı?» demesi.

22) «Sen bana burada arpa ver de, ben sana âhirette buğday vereyim» demek.

23) Allahü Teâla felan kimseyi vak- tinden evvel öldürdü» demek.

24) Meleklerden birisini ayıplamak ve ya tahfif etmek.

25) Azraîl'i (A.S.) kasederek, «Senin bana gelişin can alıcı melek gibi oluyor» demek.

26) «Arzail (A.S.) felan kimsenin ruhu- nu almada yanlışlık yaptı» demek.

27) «Felan kimse bana ne emretse ya- parım. Gavur ol dese olurum» demek.

28) «Ben kayâmetten, mahşerden kork mam» veya «benim mahşerle ne işim var» demek.

29) «Felan kimse benden daha kâfir- dir» veya «Kâfir olmayı istiyorum» yahut «kâfir olma zamanım yaklaştı» demek.

30) Bir kimsenin kâfir olması hâin olmasından daha hayırlıdır» demek.

31) Nikahlı olmadığı kadını öptükten sonra «öpmek helâldir» demek. Yabancı bir kadına şehvetle bakıp da «güzele bakmak sevaptır.» demek.

32) Mecusilerin Nevruz bayramında bir şeyler alıp onların bayramına iştirak etmek. Bir yumurta dahi olsa, hediye ola- rak bu bayramda onlara vermek.

33) Zarûret olmadığı halde Mecusî şap kası giymek.

34) Papazlar gibi, bele Zünnar bağla- mak.

35) Kâfirlerin, İslâma uymayan, dinî görüş ve hareketlerini beğenmek.

36) Bir insanın zâtı ve rızası için kur- ban kesmek. Bu şekilde kesilen hayvanın eti de haramdır. Fakat bir misafire ziyafet ve ikram olsun diye hayvan boğazlamak sünnettir.

37) Güzel bir Hristiyan kızı görünce, «Keşke Hristiyan olsaydım da şu kızı al- saydım» diye temennide bulunmak.

38) İbâdet maksadıyla insana secde etmek. Bu secde tahiyye (selâm maksadıyla olursa haramdır. Aynı şekilde, bir müridin şeyhine secde etmesi veya şeyhini kble ka- bul etmesi de küfürdür. Bu harekete rıza gösteren şeyh de kâfir olur.

39) Cuma hutbelerinde hatiplerin sul- tanları öğerken, «Âdil-i âzam, şehinşâh-ı âzam, Mâlik-i rikâbilümem, Sultan-ı arzül- lah, mâlik-i bilâdillah» gibi lakab kullanma- ları câiz değildir. Zira, bu lafızların kimisi küfür, kimisi yalan, kimisi de günahtır.

40) Şaka olarak dahi olsa, bir kimseye, onu küfre götürececek bir söz telkin etmek.

41) Bir kadının kocasından ayrılma- sını temin için ona küfre götürececek bir söz öğretmek ve bunu söylemesini kadına em- retmek. Kadın bu sözü söyleyerek kâfir olsun veya olmasın, telkinde bulunan kâfir olur.

Devamı Sahife 13'te

TARİHİMİZDEN altın sayfeler

Dargo Muharebesi ve Kafkasya'da Rus Çizmesi

«Kafkasyalılar, seneler den beri göğüslemeye çalıştığımız en vahim an gelip çatmıştır. Yapabileceğiniz tek iş düşmanla fasılasız ve amansız çarpışmaktır.

Bugüne kadar harp etmek şeref ve vatan borcu idi. Fakat bugün hepimizin üzerine farz olmuştur. Kafkasya'nın hürriyeti için, son kurşuna, son kılıca ve sağ kalan son bileğe kadar döğüşmeyen kâfirdir. Küfürün ve hıyanetin cezası merhametsizce ve derhal ölümdür.»

ŞEYH ŞAMİL

İmam Şamil, psikolojik harbi fevkalade uygulamış, düşmana kılıcı çalmazdan önce iradesini felce uğratmıştı. Elindeki kuvvetleri tanımlanmış, herbiri bir Rus Çarına bedel kumandanları Ahverdil Muhammed, Şuayb Molla, Hacı Murat, Nur Muhammed, Kabad Muhammed'i stratejik noktalara yerleştirmişti. Kendisi de binbeşyüz süvarisiyle kimin başı sıkışsa oradaydı. Pek yüksek askeri kudreti kumanda kabiliyeti ve idare dehası sayesinde Rus kumandanlarını perişan ediyordu. Ahulgoh Muharebesinde nasıl Kafkasya, moskofa mezar olduysa Dargo'da da mezar olacaktı. Yürekleri korkuyla dolan Ruslar için, kaçıp kurtulmak en büyük nimet haline geliyordu. Moskof, hürriyet fedailerinin pençeleri arasında inim inim iniliyor, kahroluyordu. Bu zamanda İmam Şamil bütün Dünyaya «Ben Kafkasya'nın hürriyeti için silaha sarılan muhatriplerin en hakiri Şamil, Allah'ın himayesini Çarların efendiliğine feda etmeyen özü sözü doğru bir müslümanım» diye haykırarak zulmün ebedi olmayacağını Çar emperyalizminin mutlaka yıkılacağını ilân ediyordu. General Vorontsof'un ordusu şaşkın sürüye dönmüştü. İmam Şamil şaşkın rus ordusunu kendi kontrolü altına alarak adım adım ileri çekmiş, hazırladığı büyük tabii tuzağının içine kadar kendi ayağıyla getirip düşürmüştü.

Her şeyi inceden inceye düşünüyordu. Domuz sürülerinin yiyecek

damarlarını kurutmuş, erzak tedariki için giden müfrezelerin elinden erzaklarını almıştı. Kendilerini kılıktan geçirmiş, vahşet ve canavarlık örneklerini vermek için Çeçenistan'a gelen ayı yavruları, analarından doğduklarına pişman olmuşlardı. Ve ünlü rus generallerinden Viktorof, Dassek, Volkovski cehennemini boylamışlardı.

Savaş, düşmanın istediği yerde kabul edilmemeli idi. Savaşı düşmanın arzu ettiği yerde kabul eden kumandan, mutlaka mağlup olurdu. Zafer anahtarı harbi düşmana istediğimiz yerde kabul ettirebilmekteydi. Bunu çok iyi bilen Şeyh Şamil, taktik saldırılarla rusu istediği yere çekiyor, en son darbeyi orada vuruyordu. Böylece gerilla savaşını başarıyla yürütüyordu. Moskof sürülerine Dargo'da son yumruğu Çeçen ormanlarının içinde 16 Temmuz 1845 tarihinde indirerek, onlara bu zamana kadar yaptıkları zulümlerin hesabını fazlasıyla sormuştu. Moskof ayılarına karşı yiğitçe, erkekçe çarpışan Kafkas Kartalları dünyaya örnek oluyorlardı. Adeta bütün insanlığı kızıl moskofa karşı mücadeleye çağırıyorlardı.

ŞEYH ŞAMİL VE KAFKAS MÜCAHİTLERİNİN HAYATI

İmam Şamil'in son derece sade ve kanaatkar bir hayatı vardı. Herhangi bir Kafkas çobanının yaşayışıyla kendi yaşayışı arasında hiçbir fark yoktu. Kumandası altındaki beldelere Hakk'ın hakimiyetini kurmuştu. İslâm bütün haşmetiyle cemiyet hayatına tatbik ediliyordu. Allah'ın kanunu haricinde hiçbir şey kabul edilmiyordu. İmam Şamil, anası dahi olsa en küçük hatayı kabul etmiyor, cezalandırıyordu. Göz bebeği gibi koruduğu kafkas ihtilalini zedeleyecek, milletin ihtilal ruhunu zayıflatacak en küçük bir şeyi cezasız koymuyordu. Çok sevdiği ve saygı duyduğu anasının Moskof'la sulh yapılmasına olan meylini duymuş benzi sararmış beyninden vurulmuş dönmüştü. Rusun zulmü devam ettikçe, Kafkasya hürriyete kavuşmadıkça dökülen kanların hesabı sorulmadıkça Rusla sulh olur muydu? Bir tarafta incitilmesi en şiddetli haram olan muazzez bir ana kalbi duyuyor; bir tarafta da Kafkasyanın daima ayakta tutulması en mukaddes farz olan harp ve istiklal ruhu yer alıyordu «Türk milletinin ha-

yat ve hürriyeti için bin ana ve bin Şamil feda olsun» diyen İmam «A nam etzasını çekecektin» diyor, gürlendi İslâmın büyük adaleti yerine getiriliyordu. Allah'ın yüce kanunu kurtuluş yolu olarak parlıyordu. Bu göz ve işitici manzaraya ana da iştirak ediyor. «Oğul, Allah'ın adaletini yerine getirmekten bir lahza geri durma sana verdiğim sütu helal etmem» diyordu.

HACI MURAT'IN ŞAHADETİ

İmam Şamil, yeni karargahını Veden'e kurmuştu. Her gün daha da artan Rus zulmüne karşı akıncı kollarıyla yaptırdığı baskınlarla cevap veriliyordu.

Akıncı kollarının başında, Hacı Murat vardı. İmam Şamil'in en iyi kumandanıydı. Cesaret ve kahramanlığı nihayetsizdi. Hürriyet fedailerinin Moskof'a karşı sıkılmış demirden bir yumruğuydu. Moskof'un kalbine umulmaz bir korku salmıştı. Moskof'un ciğerine, ciğerine dalıyor pengesini geçirdiğini tepeliyordu. Yi ne birgün on iki yiğidiyle Rus'un ciğerine dalmış, parça parça etmiş, geriye dönüştü atları batağa gömülmüştü. Bunu bir daha ele geçmez bir fırsat bilen, sayıları bini aşan Rus süvarileri vahşice saldırıyordu. On iki yiğiti çembere alan albay Korgonofun Kazak müfrezeleri top ve gülle yağdırıyorlardı. Burada artık ölüm vardı. Ölümün yok oluşu değil, yeni bir doğuş olduğunu bilen Kafkas Kartalları erkekçe ölmeliydiler. On iki kahraman insan, imanlı göğüsleri yüzlerce amansız ve insafsız kılıncın karşısında dimdik kesilmişti. On iki eşsiz savaş kahramanı katliyen teslim olmayı düşünmüyorlardı. Kılıçlardan binbir şimşek yaşıp sönerken, yaralarından kan fışkırıyor, en az yara alanın üç dört yerinden kan sızıyordu. Hacı Muratla beraber Çerkez Indar, Çeçen Hacı ve diğer isimli kahramanlar da Allahın rahmetine kavuştular. Şehit oldular. Cansız cesetlere karşı kahramanlık göstermeyi şeref sayan, şerefsiz kılıncılar, büyük şehitlerin cesetlerine saldırmaktan geri durmuyorlardı. Kim bilir Kafkas ihtilali daha nice Hacı Muratların kanyıyla beslenecekti. Hacı Murat'ın kahramanlığını, düşmanı dahi itiraf tan kendini alamıyor, Rus generali Vorontsof «Nasıl yaşadığı ise öyle ve bütün hayatında olduğu gibi cesaret ve cüretinin son haddine kadar ulaşarak şan ve şeref ile öldü. Hudutsuz ihtirasile, emsalsiz cesareti birbirine eş ve her ikisi de nihayetsizdi.» diyordu.

Çar I. Nikola İmam Şamil'i mağlup edemedi gözünü açık gölmüş, yeri ne oğlu II. Aleksandr geçmişti. Kafkas meselesini II. Aleksandr, babasının mukaddes bir emaneti olarak kabul edip, daha vahşice ıcrata geçiriyor ve gene binlerce mazlumin kanını içmeye devam ediyordu.

Milyonluk Rus ordusuna karşı elindeki cıhz imkânlarla kesin zafere kazanılmayacağını bilen Şamil,

Nalp Muhammed Emin Osmanlı İmparatorluğuna elçi olarak göndermişti. Aynı dinin ve aynı milletin evlâdı değillermiydi? Yer yüzünden fitneyi, fesadı kaldırmak ilâyı Keli matullah ve Allah'ın rızasını kazanmak için mücadele etmiyorlarmıydı? Öyleyse kızıl moskofa karşı Osmanlı İmparatorluğunun onlara yardım etmesi gerekirdi. Silâh, Cepthane ve asker göndermesi icap ederdi. Fakat o kadar acıdır ki, tarihlerde Osmanlı İmparatorluğunun siyasi hayatına tamamen Yahudi dönmeleri ve masonlar hakimdi. İngiliz mason locası meşrûkî azamî Palmerston'un çömezi Mustafa Reşit Paşalar mason Ali ve Fuat paşalar, bu zamanda koskoca imparatorluğu babalarının çiftliği imiş gibi İngiliz ve Fransızlara peşkeş çekmekle meşguldüler. Bütün güç ve kuvvetleriyle Kafkasya'ya yardıma koşmaları gerekirken; bu hainler vatani satıyorlardı. Sultan Abdülmecit müstakil olarak Ahmet paşa kumandasında bir donanma gönderiyor fakat bu donanmaya İngiliz ve Fransız donanmaları yol vermiyordu. Böylece kurdun ağzına atılan kuzu misali Kafkasya, Rus Çarlığı karşısında tek başına bırakılıyordu. Çünkü İngilizlerle Fransızlarla, Rusuyla daima küfür tek cepheydi.

Esareti yok etme, emperyalizmi yıkmak ve İslâmî hakim kılmak için başlayan ve otuz beş sene büyük bir imanla yürütülen mukaddes millet ihtilalini kanla sürdürmek için Çar II. Aleksandr, bu defa Kafkasya'ya prens Baryatinskiyi gönderiyordu Kafkas cephesinde sürülen rus askerlerinin sayısı beşyüzünü bulmuştu.

Üç büyük koldan Kafkasya'ya kal kan ıuslar köy köy imha ediyor, gökyüzüne baş kaldıran tarihi Golgay kuleleri yerle bir ediliyor, namuslar kirletiliyor, ocaklar söndürülüyordu. Hür olan büyük Çeçen yurdunun enkazı altında birbirine omuz omuza sokulan ve alevler arasında yan yana kavrulup kömür kesilen yiğitlerin ruhu bütün insanlığı moskofla mücadeleye davet ediyordu. Çeçenistan ölüm soğuksun! istediğin kadar soğuk ol bana buz gibi sudan tatlı gelirsın» diye haykırıyor, son hızla ölüme koşuyordu. Bu kahramanlar Kafkasya'nın her yanında birbirini kovalıyordu.

İmam Şamil'in şiddetle ayakta tutmaya çalıştığı ihtilâl aşkı pörsümeye yüz tutuyor, İngiliz, Fransız güdümündeki Tanzimat politikası belki de Kafkasyanın esir olmasının en büyük sebebi oluyordu. Otuzbeş sene kıyasıya millî mücadeleyi yürüten Şamil hiçbir zaman yılmıyor, Cuma hutbesinde mukaddes ihtilâ ruhunu ateşleyebilmek için haykırıyordu. «Kafkasya'lılar, senelerden beri göğüslemeye çalıştığımız en vahim an gelip çatmıştır. Yapabileceğiniz tek iş düşmanla fasılasız ve amansız çarpışmaktır. Bu güne kadar harp etmek şeref ve vatan borcu idi. Fakat bugün hepimizin üzerine farz olmuştur. Kafkasya'nın hürriyeti için son kurşuna, son kılıca sağ kalan son bileğe kadar dövüşmeyen kâfirdir. Küfürün ve hıyanetin cezası merhametsizce ve derhal ölümdür.» İmamın bu sözleri bir lâhza da Çeçenistan ve Dağıstan'ı dolaşırken, tereddüde düşen gafil ruhlarda dehşet uyandırıyor. Öyle ya ecel Devamı Sahife 13'te

KOMÜNİST İHTİLÂL TEKNİĞİ

34

Fakat karagömlükler hala itiyad o hareket mecburiyetindedirler; çünkü sayıları layık olduğu dereceyi bulmayanlara hiçbir tedbirsizlik için mesaj yoktur. Nasıl ki birinci kanunun yirmisinde köylerden tırpan, orak, bağcı bıçağı, sopalarla akıp gelerek şehri basan kızılçetelere karşı Bologna faşistleri köpürür ve kızılaların şeflerinin toplandığı Este Sarayı'na hücumla kalkıştırlarsa da hücumları kırılır ve bu gözü kapalı hareket 18 ve 22 yaşlarında Gozzi ve Manyani isiminde iki mektepli ile Panyoni isiminde bir köylünün ölümlerine ve 12 karagömlüğünün yaralanmasına sebep olur.

Karagömlükler memleketin her tarafında göze batar, suikastlara uğrarlar; bu sırada bir çokları hayatlarını kaybeder. Şubatın sonunda Brescia'da Dollini sopa altında yara bere içinde kalır ve bir kurşun yiyerek geçer.

Temmuzun ondördüncü günü Ninni isiminde bir faşistin hançerle öldürülmesi üzerine faşistler Giunta isiminde birinin idaresinde gerek komünist, gerek hurvat milicilik hasmı olanların ini makamında bulunan Balkan otele saldırırlar; iki taraftan da kurşun hambara atılır, sonunda miliciler otele ateş verirler. İki kişi ölür, bir çok kişi yaralanır.

Harp desteleri teşkilatı devam eder. Mayısın yirmi üçünde Milano'da ikinci kongrelerini toplarlar.

Rapor 118 deste, mekteplilerden mürekkep 22 pişdar takımı ve 30.000 aza kaydedir. Bu rakam sosyalist kalabalıklarının yanında gülünç bir şey ise de bu otuz bin kişinin her şeyi göze almış kimseler olduklarına göre ihmal edilir bir rakam olmadığına da şüphe yoktur.

Bu suretle Faşizm 1920 kızıl kasırgasını bastırmamakla beraber istikbal için tohumlar saçar.» (1)

1 — Karagömlükler İhtilali. Marsel Oussant Shf. 55, 56, 57, 82.

ALMANYA'DA KOMÜNİSTLERİN ORDU ALEYHTARLIĞI VE İŞLEDİKLERİ CİNAYETLER

Almanya I. Cihan Harbine devam ederken, komünistler cephe gerisinde orduyu arkadan hançerlemekte yarıştılar. Nitekim Rosa Lüxemburg'un başında bulunduğu komünistler Almanya'da cihan harbinin sonunda ayaklandılar. Almanya'da kanlı kavgalar birbirini kovaladı. Almanya birliği millî ideallerle beslenmiş subay kadrosu, milliyetçi aydınları ve halkı tarafından güç lükle korundu. Alman ülkesine ve ordusuna karşı, yahudi uşaklarının giriştiği arkadan hançerleme hareketi, bizzat Alman subayları tarafından cevaplandırıldı. Rosa Lüxemburg adlı yahudi fahişesi, milliyetçi Alman subayları tarafından öldürüldü.

I. Cihan Harbinde Alman yıkılışının mesulleri hakkında, bütün milliyetçi Al-

man subayları müttetiktir. Bu hususta I. Cihan Harbinde Alman ordularını yönetmiş olan Ludendorf ve Hindenburg. Alman ordusunun harp esnasında, yahudi şeflerinin yönettiği, kızılardan tarafından arkadan hançerlendiğini ısrarla belirtmişlerdir.

Bu hususta en kesin vesika Alman ordusunun, sevk ve idare edenlerin hatıralarından ibarettir. Harp esnasında askerî istihbarat şubesinin müdürü olan Albay Nikolai şunları söylemektedir:

Bremen'de çıkan haftalık «Amele Siyaseti» gazetesi tabedilmeden sansür edilmesine rağmen Spartakistlik ve Bolşeviklik hakkında şiddetli makaleler neşrederdi. Radek* bu gazetenin muharrirleri ile irtibatı idi. Bu gazete en ziyade bahriye efra dı arasında tahrikat yapıyordu. «Lavpzig halk gazetesi» vasatı Almanya'da halkı ifsada memurdu.» (1)

SUBAY DÜŞMANLIĞI

Ludendorf bu durumu şöyle anlatıyor: «Zabitan aleyhine yapılan tahrikat geniş ölçüde idi. Zabıt devletin intizamının mümessilidir. Onu militarizmin. Yani askerî tahakkümün bir aleti olarak görmek ve böyle tanımak manasızdır. Bunlar hükümet nüfusunu kırmak ve devletin esaslarını sarsmak için icad edilmiş kaidelerdir. Alman milleti de bir gün bu hakikatı anlayacak ve küfranı nimete muttali olacaktır.» (2)

«Bir millet bir hükümete yakışır nizam ve intizama malik oldukça... hayatı ictimaiyece olan farklar dahi aynen kalmak lâzım gelir. Subavlar dalma ve her yerde olduğu gibi neferin bir silâh arkadaşı olmasına mani değildir. Bunun dedikodusuna bile tahammül etmek milletimiz için bir yüz karasıdır. Bunlar hep düşmanın ve dahilin muzır propagandası eseri idi.»

KOMÜNİSTLERİN VATAN HİYANETLERİ VE SUBAYI ASKERE KIRDIRMALARI

Bu hususta General Ludendorf Rusya'daki esaretten avdet eden askerler, fena fikirlerle geri dönüyorlardı; orduda firar çoğalmaya başladı. Müteferrik hizmetlerden alınıp orduya sevk olunan efrat gayri memnun geliyorlardı. Zararlı tesirler en çok trenlerde volculuk esnasında vapolıyordu. Buna ilâveten Alman ya'nın Bolşevikliğe resmen müsaade verme sinden sonra, Berlin'de yerleşen Mösyö (Goffe) müessir olmaya başladı... «Magdeburg»taki müstakil sosyal demokrat reisi daha sonraki açıklamaları bu hakikatı ispatladı.

CEPHE GERİSİNDE BOZGUNCU PROPAGANDA

«1918 den itibaren inkılâbî bir sistem dâhilinde hazırlamaya başladık Cephe ye giden efradımızı firara teşvik ettik. Bunlara sahte hürriyet varakaları, para ve imzasız beyannameler verdik Sonra cephe efradını kandırmak için cepheye gönderdik. Bunlar (komünistler) askere düşman tarafına geçmeyi telkin ettiler. Bu suretle tedricî fakat emin bir surette cepheyi de parçaladık.» (3)

(*) Rus ihtilâlinin liderlerinden.

(1) Hatıralar. Nikolai. S: 42.

(2) Harp Hatıraları General Ludendorf. S: 96-97. Ankara. 1929.

(3) Ludendorf a.g.e. S: 100.

Devamı Var

— Rusya'da aydınlara yapılan zulüm, akıllara durgunluk verecek kadar fecidir. Yukarıda kafa-sı ustura ile çizilmiş bir gazeteci görülüyor.

İNSANI KÜFRE GÖTÜREN HALLER

Baştarafı Sahife 10'da

42) Ölümle tehdit edilerek kâfir olması istenen bir kimsenin sadece dili ile değil, kalbi ile de kâfir olmaya rıza göstermesi.

43) Bile bile ve mutlak olarak, insanı küfre götüren bir sözü, kalbi ile inanmasa da, dili ile söylemek. Bu kimsenin kâfir olmayacağını söyleyenler varsa da, sahih olan kavle göre kâfirdir.

44) Küfür olduğunu bilmese bile, kendi arzusu ile insanı küfre götüren bir sözü söylemek. Ekseri âlimlerin fikri budur. Muhallif olanlar azdır. Zira bilmemek mazur sayılmaz.

45) Alay ve şaka için bile olsa, insanı küfre götürecektir bir sözü söylemek.

46) Başka bir şey söylemek isterken dile, insanı küfre götürecektir bir sözün gelişmesi küfür olmaz.

İNSANI KÜFRE GÖTÜREN SÖZLERİN HÜKMÜ

İrtidad edip dinden çıkan bir kimsenin, hayatı boyunca işlemiş olduğu bütün ameller bâtıl olur. Karısı da kendisine haram olur ve nikahı düşer.

İrtidad eden bir kimsenin, kurtuluşu

için şunları yapması gerekir:

a) Önce girmiş olduğu küfürden cayması ve vazgeçmesi gerekir.

b) Bundan sonra hemen kelime-i şehadet getirmelidir.

c) Daha sonra da karısı ile olan nikahını tazelemesi lâzımdır. «Tecdid-i iman» ve «Tecdid-i nikah» denilen işte budur.

Eğer bu kimse evvelce haccetmiş ise haccını tekrar etmesi gerekir. Namaz ve oruçları kazâ etmez. Böylece o kimse yeniden müslüman olmuş olur ve irtidadından dolayı öldürülmekten kurtulur.

İrtidad eden kimse küfüründen dönme-yip ısrar ederse öldürülür, malı vârislerine taksim edilir. Bu kimsenin uhrevî cezası ise ebedi cehennemdir.

Peygamber efendimize söğen kimsenin küfüründen dönmesi, tevbe etmesi, iman ve nikahını tazelemesi mümkün değildir. Bu kimsenin dünyada kurtuluş çaresi yoktur. Çünkü onu küfre götüren peygamberimizden ait kul hakkıdır. Peygamberimizin de dünyada affetme imkânı olmadığından bu kimse doğrudan doğruya geberilir.

Bir kimse, küfür oluğu hususunda âlimlerin ittifak ettikleri bir sözden dolayı,

kâfir olmuşsa bunun hükmü de mürtedin hükmü gibidir. Söylenilen sözün insanı küfre götürüp götürmediği hususunda âlimler arasında ihtilaf edilmiş ise, böyle bir sözü söyleyen kimsenin ihtiyaten, sözünden dönmesi, imanını ve nikahını tazelemesi gerekir.

Söylemesi sadece fâhiş hata olan bir sözü söyleyen kimse kâfir olmaz. Dolayısıyla imanına ve nikahını tazelemesi de gerekmez. Sadece tevbe ve istiğfar etmesi gerekir.

100 tane âlim bir sözün küfür olduğunu söyleseler, yalnız içlerinden biri veya birkaçı küfür olmadığını söylese, müftünün, bu bir âlimin kavline göre fetvâ vermesi gerekir.

Elfâz-ı Küfürden bahseden bütün müteber fıkıh kitapları, insanın küfürden korunabilmesi için sabah ve akşam düayı okuması tavsiye edilir:

«Allâhüme, İnni ezûü bike min en üşrike bike şey en ve ene a'lemu. Ve estağfirüke Limâ lâ a'lemu. İnneke ente allâmu'l-guyûb.» «Allahım. Bilerek Sana, bir şeyi şirk koştuktan, yine Sana sığınırım. Bilmediklerimden dolayı da Sana tevbe ederim. Şüphesiz ki Sen bütün gaybları bilen-sin.»

Dargo Muharebesi

Baştarafı Sahife 11'de

tekti. Her kuvvetin önünde ve her şeyden evvel bir Allah vardı. Ecel denilen ezeli kader asla değişmeyecek ölüm mutlaka olacaktır. Allah vatan ve millet için harbedenlerle beraberdir.

İmam Şamî dünya malına paraya ve maddî menfaatlara bağlı olanlara şiddetle saldırıyordu. Şahsî menfaatler ve para için sefil esarete rıza gösterenlerin, cehennem için kütük olacağını haber veriyordu. Dünyada şeref ve fazilet, Ahirette Cennet ve Cemal ancak milletin ve vatanın kurtuluşu, dinin bekası ve hürriyetin müdafaası için silâha sarılanların hakkı idi. Rus'un kuvvetinden korkan ve rusa el uzatan Rustu, Haindi ve kâfirdi.

Üç koldan ilerleyen rus orduları Şamî ile alakası olanı tesirsiz hale getiriyor, direnen köyleri harabeye döndürüyordu. Böylece İmam Şamî'nin kitle ile teması kesilmiş oluyordu. Çeçenistan'ı terke mecbur bırakılmıştı. Veden, Rusların eline geçmişti. İmam Şamî çekile çekile Gunip köyüne kadar dayanmıştı. Dört yüz

kişi ile Gunip kahramanca müdafaa edilmiş, yüzbinlerce rus ordusu iki ay canavarca saldırmasına rağmen Kartal yuvası bir türlü düşmemişti. Düşmeyecekti; ama, iki aydan beri topları göğüslerinde söndüren mülcahitlerin büyük bir kısmı şehit olmuştu. Kadınlar perişan olmuş açlığı duymamak için karınlarına taşlar bağlamışlardı. Bu hazin manzaraya dayanamayan Şamî, yüzlerce defa getirilen barış teklifini kabule mecbur kalmıştı. Böylece koskocaman bir millet ihtilâli söndüyordu. Kafkasya yine esaretin kucasına yuvarlanıyor, bütün dağ-taş, dere-tepe yasa gömülmüş için için ağlıyordu. Ve yeni bir İmam Şamî çıkana kadar ağlayacaktı.

TRT

Baştarafı Sahife 6'da

Falan da bizim enstitüden. Veya diğer kardeş enstitüden mezun olan falan derece aldı. Veyahut da:

— Mehmet Başaran'ın kitabını okudun mu?

— Hayır! Ne var yani?

— Ne varı var mı? Bizim Enstitüden mezun, hatırlamadın mı?

Öğretmenlerimizin çoğunu böyle çok basit ama son derece ilkel

duygularla TÖS'e ve sosyalizme alet ettiler.

Her şeye rağmen bu millete bağlı yüz binlerce öğretmene millet sinisini açacaktır.

Ayrıca yarışmaların müzik, tiyatro, film, resim ve heykel, bilimsel araştırma gibi dalları da solculara çöplük vazifesi görmüştür.

Edebiyat Fakültesinden başarısızlığı ve fakülte disiplinine intibak sızlığı yüzünden fakülteden ihraç edilen Oya Sencer ve Ant dergisinin defalarca hapse girmiş anarşistlerin den Osman Saffet Arolat'a da ulûfe si verilmiştir.

Ve böylece Türkiyemize açılan açığa sosyalist beslemenin en açık örneği verilmiştir.

Bir Mektup

Baştarafı Sahife 14'te

lar saldırıyorlar ama. bunların neresi sağ, neresi sol oluyor? Benim anlayamadığım burası işte.

— Ne bilelim...

— Ben bilirim dedi İbrahim Ağa, ta Bulgaryadan bilirim. Sırtıma inen kubaçlardan, imamın yediği tekmelerden, binlerce yavruyu yetim, anayı dul bırakan, ocakları sö-

düren, Koca Davud'u şehit eden kungunlardan bilirim. Hep bu alçakça zulümleri o zamanlarda bize alınların da kızıl yıldız bulunan şapkalı komünist zabıtlar yapıyordu. Hem de siz gerikle, siz yobazla, siz sağcıla diye küfrediyorlardı. Okunan ezanlara, kızıyorlar ve dana gibi böğüre böğüre saldırıyorlardı. Ben işte o zamandan bilirim bu sağın solun ne olduğunu.

Vakit gece yarısını bulmuştu Millet dağırırken kafalarda bir çok istifhamlar belirmişti. Kimi okulları basan, talebelere zulmedenleri, kimi Bulgaristan'daki imamı döven, Koca Davud'u ve onun gibi nicelerini şehit eden alınlarında kızıl yıldız bulunan komünist zabıtları düşünüyor. Kimi okullarda şehit edilen talebelerin hep Koca Davud, gibi olduğunu bunların intikamının ne zaman alınacağını düşünüyor.

İbrahim Ağanın düşündüğü ise biricik Ali'sinin son cümlesi idi:

«Bu zulüm daha ne kadar devam edecek?»

OTAĞ YAYINEVİNİN İKİNCİ KİTABI PEK YAKINDA ÇIKIYOR

HİKAYE:

BİR MEKTUP

(Geçen sayıdan devam)

Sonra Ali'nin mektuptaki son cümlesini tekrarladı:

— Bu zulüm daha ne kadar sürecektir? Sonumuzu hayır itsin. Zor valla, memlekette hiç huzur muzur kalmadı. Biz cahil kaldık haydi neyse ya, okuyanlar da kötü... Kimi okuyamıyorsa okutmazlar, kimi de okuyanları döver zulmeder. Ne zorları var bu saldırganların okul basanların bilmemki?

— Bilmemek nesi var? Böyle yapcekler yapcekler sonra iyice hakim oluncak, Moskova teslim edivecekler memleketi. Bütün işleri güçleri bunun için...

— Zaten çocuk da yanıyor ya. Bulgar zulmiyle burdaki zulüm arasında fark yok diyor, baksana.

Bakkal Cemil eliyle İbrahim Ağa'ya dürttü.

— Ha İbrahim Ağa sen şu Bulgar dan bahsit, eski hatıralarından da dinliyem. Valla çoğumuz bilmez Bulgar zulmünü.

— Anlatam anlatam ya evlâd eski yaralar gene deşilecek dedi İbrahim Ağa.

Etraftan «olsun olsun be İbrahim Ağa hiç olmazsa o yaraların ızırabını biz de çekeriz. Hem biz de öğrenmiş oluruz» diyenler oldu.

İbrahim Ağa yavaştan yavaştan başladı anlatmaya...

«— Sofya'nın kiblesine düşer bir köyümüz vardı. Mahmudiye köyü... Evelden rahatımız iyiydi. Allah verirdi, elhamdülillah verdik, içerdik. Ektiğimiz beti bereketi olurdu. Sonradan bir grup çıktı. Bize toprak vadettiler, herkese toprak ve rezeğiz dediler. Herkesi refah ve sadete ulaştıracağız dediler. Halbuki biz hallimizden pek şikâyetçi değildik. Allah'a şükrederdik. Neyse... Biz bunların vaadlerine inanmazdık emme inananlar olurdu. Bazıları onları desteklerdi. Aradan aylar yıllar geçti. Bunlar aynı davalarında aynı emellerinde devam ettiler. Bize aynı şeyleri söyleyip durdular. Bazen şehere Sofya'ya gittiğimizde görürdük. Meydanlarda toplanırlardı. Bilmem konferanslar yapıyorlardı. İşçiden köylüden bahsederlerdi. Uzun uzun birşeyler gevelerlerdi. Hattâ Urusva'yı överler orada insanlar çok rahat derlerdi. Bulgaristan da öyle olacak diye konuşurlardı. En nihayet bunlar başa geçtiler, idareyi ele geçirdiler Vakıa sözlerinde duruyor-muş gibi, bir çok kimseye toprak da gittiler ya on ay mı, bir sene mi ne geçtiydi. Hemen verdiklerini geri aldılar, hem ne kadar tarla bahçe mal, mülk varsa hep aldılar.

Kimünistliği kurdular. Millette birşey komadılar. Bunlar hep onlara inananların destekleyenlerin cezası oldu. Artık ondan sonra, başladılar

bizi çalıştırmaya... Garın tokluğuna köle gibi çalıştırdılar. Öyle zulmettiler, öyle zultettiler ki; bir çoğumuzu öldürdüler. Binlerce evlâd öksüz ve yetim kaldı, binlerce ana dul ve himayesiz bırakıldı. Sönen ocakların hesabı yoktu.»

Derin bir ah çekerek anlatmaya devam etti.

«Memleketi kan ve barut kokusu aldı yürüdü. Her tarafı inilttiler, ölüm acıları kapladı. Ya anayı veya babayı kaybedişin sızısı, ya da öldürülen evlâdın acısı yürekleri dağlardı. O zamanda bize gülmek pek nasib olmadı. Bunlar hep o zalimlere kanınların alkışlayanların cezası oldu.»

— Cahillik pek zor, bir gaflet memleketi ne yapıyor... «hi» evet İbrahim Ağa.

— İbrahim Ağa sizin aileden de hiç ölen oldu mu?

«— İşte oraya geldikti ya. Onu anlatacaktım.»

— Evet.

«— Hiç aklımdan geçmez. Bir amcam vardı. Koca cüsseliydi. Gürbüz ve gözü pekti. Rahmetlinin hiç de tahammülü olmazdı. Çabuk kızırırdı, yapacağını yapardı.

Bir gün köye komünist zabıtlar geldi. Bugünkü gibi hatırlıyorum. İkinci din ezanı okunuyordu. Doğru caminin önüne geldiler. Ellerinde tüfenkler de vardı. Ezanı okuyan İmamı tuttular. Cemaatin önünde dövmeye başladılar. Zavalı İmam efendi muhterem bir zattı. Ak sakallı, nur yüz-lüydü. Zabıtların tekmeleriyle kan-lar içinde yere yuvarlandı. Zabıtlar bir taraftan dine küfrediyorlar bir taraftan da imama, cemaat ne yap-sın. O zamana kadar yapılan katliamlardan zaten korkutulmuş ve ürktülmüş olduğu için bir şey yapmıyordu. Hep korku ve telâş içinde idik. Ha-san isminde küçük bir yeğenim vardı. O gitmiş amcama olanları anlat-mış. Amcam abdest alıyormuş he-men eve koşmuş alelacele davran-mış, rahmetlik sinirli sinirli geldiğin de zabıtlar hâlâ imamı ve cemaatten birkaç kişiyi dövüyorlardı. Amcamı da sinirli, kızgın geldiğini görünce ona da saldırdılar. Amcam da «yet-tiniz artık yaptıklarınız burama gel-di» diye gürleyerek kuvvetli bileğiyle birer birer atmağa başladı. Tuttu-ğunu indiriyordu.»

— Hah şöyle, Allah mükâfatını versin.

— Allah razı olsun. Amcanın is mi neydi İbrahim Ağa.

— Davut, Koca Davut derlerdi. Pelvanlığı da vardı.

— Ee... onda sonra ne oldu?

«Zabıtlar tabi beklediklerini amcamda bulamadılar. Bu sefer ken di burunları kanamaya başladı. İşte o zaman öbür yakada imamı ve üç beş kişiyi dövenler amcamın kuvve-

tini görünce hemen tüfenkleriyle ateş ettiler.»

— Hay Allah kahretsin.

«(Ağlamaklı bir halde) Amcam Allahüekber diye bağırdı. Yere düş-tü. Gözlerimizin önünde amcamı şehit ettiler.»

— Allah gani gani rahmet ey-lesin.

— Mekanı cennet olsun.

Bir taraftan mendille gözlerini silerken öbür taraftan da hatırasını anlatmaya devam etti İbrahim Ağa:

«Sonra, işte, bizi alıp götürdüler, zindanlarda işkenceye tabi tutular. Sabahlara kadar dövüldüler. Za-yıflarımız tahammül edemediler. Hep şehit oldular. Kardeşim vardı. Ben-den on yaş küçüktü. O da zalim kır-baçların altında şehit düştü...

Derinden bir ah daha çekerek.

«... Allah'ın lütfuyla bizi bir hafta sonra koyverdiler. Ben artık kafa ma koymuştum. Bu memlekette kaç mayı. Gizliden gizliye üç aile hazırlandık. Bir gece kimsenin haberi ol-madan köyden ayrıldık. İşte o za-manlarda Ali daha üç yaşlarındaydı. Gece yürüdük gündüz saklandık, gece yürüdük gündüz saklandık, çok aç kaldığımız da oldu. Onbeş günlük azun bir yolculuktan sonra güç belâ sınırı geçtik...»

— Sınırı nasıl geçtiniz, bir tehlike olmadı mı?

— Yok. O zamanlarda kaçmak pek zor değildi. Dağ yolundan kaçı-veriyorlardı. Biz de öyle yaptık. O-radaki zulümden kaçtık geldik bur-la-ra ya...

— Ya?

— Korkuyorum bu memleketi-mizde de bu komünistler hakim olu-diye...

— Yok canım bir şey yapamaz-lar, sen...

— Yapıyorlar ya, ne çabuk u-nuttun, Ali'nin mektubunu. Hem bir

de bunlar köylüden işçiden bahsediyorlar. Geçen yıllar ıradyodan dinlerdik bilmiyormun? Toprak vermez dediler, vadettiler. Şimdi de açıktan açığa silâhlarla saldırıyorlar, hattâ öldürüyorlar aha demince mektupta okuduk ya.

— Koca Davud'u öldürdükleri gibi, diyerek muhtar kalktı ve raftaki radyonun dümesini çevirdi. Radyo tam haberleri veriyordu.

«... Başbakan, bugün yaptığı basın toplantısında İstanbul ve Ankara'daki üniversite olaylarında pek en dişe edilecek durum yok, tedbirler alınacaktır. Bu hadiselele son verilecektir.»

Haberler bittikten sonra gazete-leri karıştıran bakkal Cemil kekeleye kekeleye okumaya başladı.

«— Ha... neymiş, bugün gene sağ... sol, sol çatışması ol... du... ..üç ki...şî yaralan...dı. Bir kişi de öldü...»

— Ali'nin haberini anlatıyor bırak bırak

— Yalnız şu sağ-sol çatışması ney ki? Komünistler hep öldürüyor.

Devamı Sahife 13'te

Edebiyat Haberleri

● Solcu T.R.T.'nin açmış olduğu şiir, hikâye, roman, deneme v.s. sahalarındaki yarışmalar neticelensimdir. Solcu edebiyatçıları zengin etmek için oldukça geniş tutulan şartlar Köy Enstitüsü mezunu yazarlara doğru oldukça taraf tutmuştur.

Roman yarışmasında sağcı romancılarımızdan Tarık Buğra'nın İbîşin Rüyası adlı tahlil romanı da herşeye rağmen yarışmada başarı elde etmiştir. Emsallerinden katbekat üstün olan eserde merhum Peyami Safa mektebine uygun olarak psikolojik tahlillere önem verilmiştir.

Deneme türünde de gene milliyetçi yazarlarımızdan Şevket Yücel başan elde etmiştir.

İSTİKLÂL MARŞIMIZIN 50. YILI

● Mart ayının on ikisi İstiklâl Marşımızın 50. yıl dönümüdür. Milli Mücadele yıllarımızın en eteşli günlerinde yazılmış olan İstiklâl Marşımız, o yılların iman ve heyecanını taşır. 50. yıl dönümü Akif'e yaraşan bir vakar ve heyecanla kutlanmalıdır. Milli eğitim camiasında merhum Akif'e gereken ilgi esirgenirken, materyalist edebiyatçıların göklere çıkarılması üzücüdür. Gene Mart ayı içerisinde Çanakkale şehitlerini anma törenleri yapılacaktır. Şehitlerimizin ruhunu şadedecek tek eseri gene o yazmamış mıdır? Öyleyse Mehmet Akif milli mücadelemizin öncülerinden biridir. Ona her yerde gereken değeri vermeliyiz, onu yüceltmeliyiz.

TÜRKİYE'NİN JEOPOLİTİĞİ VE SOVYET YAYILMA STRATEJİSİ

4

Bu sırada Türkiye'de beynelmül hristiyanlık milletimizi kundaklamak için çok mühim bir toplantı yapıyor, 144 ortodoks papazı geliyor ve Anadoludaki Türk hakimiyetini hedef alan suikast planları hazırlanıyordu. Tek düşman olarak Amerikayı gösterip bazı çevreleri şartlandıran Rusya, Amerikaya karşı içimizde ajan bulabildiği böylece ciğerimize el atabildiği gibi, bu kargaşada kendisini gizleyen Yunanlılar da aynı şeyleri yapıyor, bu iki düşman bizi yıkmakla işbirliği yapıyordu. Neden olmasın, ikisinin de menfaatli. Adı Sancağın Anadolu semalarından inmesinde idi. Ama zavallı gafililer, Dolmabahçede «Vietnam»ın kutuluşunu istiyorlardı...

Bir başka mesele olarak; Kıbrıs konusunda bizim lehimize asgari hak tarzı taksimdir. Zira Kıbrısta bize «toprak» ve «üs» vermeyen bir netice tek mahrecimiz olan Akdeniz'i de bize kapatır. Bağımsız bir Kıbrıs dahi bizim için farklı olamaz, Kıbrıs emniyetimizi yakinen ilgilendirdiğine göre, emniyetimizi Kıbrısta kendimiz sağlamalıyız. Ayrıca 500.000 nüfuslu bir bağımsız Kıbrıs devletinin siyasi, askeri ve iktisadi gücü ne olacaktır ki Akdenizdeki Rus filosuna ve gittikçe artan nüfuzuna dayanabilsin... Ama gelgelelim ki yerli komünistler Atina ve Moskova ile ağız ağıza verip TAKSİM'i emperyalizmin oyunu gösterip (39) Kıbrıs halklarının bağımsızlığından bahsediyorlar. Halbuki Kıbrısta iki millete mensup iki cemaat var: Türkler ve «Yunanlılar». Bu noktada Makarios-Moskova-Yerli komünistler ağız ve gaye birliğini görüyoruz: Milletimizi zayıflatmak, küçük düşürmek, devletimizi yıkmak, kısaca millet düşmanlığı.

Görülüyor ki, Ruslar, beynelmül komünizmi psikolojik harp vasıtası olarak kullanmak sureti ile Ortadoğu ve Akdeniz'e inmek için çalışmaktadırlar ve mahallî komünistlerin de tutumu aynı politikayı teyid edecek, onun psikolojik ve muvafak olunabilirse siyasi zeminin hazırlayacak mahiyettedir. Son olarak bilhassa solcu ANT mecmuasının geliştirmeye başladığı «ORTA-DOĞU DEVRİMCİ CEMBERİ» teorisi üzerinde durmak istiyoruz.

Orta-Doğu Kızıl Çemberi

Orta-doğudaki Rus nüfuzu artık bellidir. Orta-doğuda zaman Amerikanın aleyhinde Rusların lehine gelişmektedir. Hatta bu, o hale gelmiştir ki bizim solcuların sevinç narası şeklinde haykırıdıklarına göre «Sovyetlerin nükleer denizaltıları ve füze gemileri bir saat içinde Türkiye dahil, bütün Avrupa'ya yerle bir edecek kısa ve orta menzilli nükleer başlıklı füzelerle donatılmıştır.» (40). Eğer samimi anti emperyalist olsalar, Amerika ile mücadele ederken, büyüyen Rus tehlikesine de dikkat çekmeleri gereken solcular Ortadoğuya sosyalizmin lideri Rusya'ya ilyce yerleştirmek için, komünist olmayanları da cephelerine alarak kuvvet toplamak istiyorlar. Ortadoğu Devrimci Çemberinin hedefi marksist-Leninist ideolojiyi yani komünizmi bu bölgeye hakim kılmaktır.

Biraz önce, Rusların Ortadoğuya inmek için «Kürt ve Ermeni meselelerine» bel bağladığını ve bu istikametteki çalışmalarının neler olduğunu anlatmıştık. Rusların bu politikalarına paralel olarak yerli komünistlerin çalışmalarını da, keza bu «Orta-Doğu Devrimci Çemberi» bahsinde inceleyeceğiz. Zira komünistler adeta bölgesel (bölgeye şamil) bir strateji çizerek bütün faaliyetlerini bu strateji istikametine ayarlamak durumundadırlar.

Yerli komünistlere göre: Ortadoğudaki bütün mesele yığınların aktif olarak kavgaya sokulması, işçi ve köylülerin teşkilatlanmasını sağlayarak işçi sınıfı ideolojisi (Marksizm-Leninizm) öncülüğünde halk savaşlarının gerçekleştirilmesidir. Orta doğuda... etnik gruplar ve azınlıklar meseleleriyle, devrimci meseleler arasında bir birlik sağlanmalıdır. Bu Ortadoğu devrimci çemberinin içine Türkiye, İran, Suudi Arabistan, Yemen, Umman, Aden, Kuveyt, Lübnan, Mısır, Ürdün, Filistin, Kıbrıs, Irak ve Suriye girmektedir. Ortadoğudaki devrimcilerin dayanışma içinde bulunmaları şarttır. Bu amaçla Ortadoğu devrimcilerinin zaman zaman bir araya gelip, millî özellikleri ve unsurları göz önünde tutarak, devrimci kavganın stratejik ve taktik meselelerini tartışıp, emperyalizme kesin darbeyi vurmak yolunda bölgesel ortak hedef ve taktileri görüşmeleri gerekir.» (41) Solun orta-doğu devrimci çemberi hakkındaki görüşleri özet olarak bu... Böylece anti-emperyalizm maskesi ile komünist olmayanların da kanalıze edilebileceği güçlü bir «cephe» kurulacak ve bu cephe HALK SAVAŞI yaparak yukarıda isimleri geçen ülkelere hakim olup onları emperyalizmden kurtaracak (!) Bu teoriyi böylece özet olarak hatırlamıza tutmak suretiyle Türkiye'deki gerilla çabalarını incelersek, hakikaten milletimizi mahvetmeye yönelmiş küllü şümüllü bir plânın tatbik edilmekte olduğunu anlarız. Nitekim komünist El-Fetih Teşkilâtı Türkiye'ye de el atmıştır. Son iki yıldan beri komünistler gerilla eğitimi yapan kitaplarla ağırlık vermişlerdir. Sabotajların El-Fetihle olan alakaları artık herkesin bildiği bir gerçek olmuştur. Komünistlerin, kanunî olarak İran e-

dilen sıkıyönetimin yine kanunî olarak kaldırılınca, bunu işçi sınıfının, iktidar ve sıkıyönetim işbirliğini yenmesi, mağlup etmesi» olarak propaganda etmeleri çok manidardır. Zira bu propagandada iki gaye sırtılmaktadır: 1— İşçi sınıfı dedikleri komünistler topluluğuna (zira gerçek Türk işçisi milliyetçidir) ordu dan da kuvvetli oldukları, orduyu bile yendikleri inancını vermek, 2— Bu inancı vererek komünizmin karşısına ordumuz çıkarsa militanlara orduyu yenmek arzusunun verip hazır hale getirmek... Yukarıda da arzetmiş gibi komünistlerin artık şır retleşen ordu düşmanlıklarının yanında, Türkiye'yi de dahil ettikleri «Ortadoğu devrimci çemberinin» ancak «halk savaşı» ile muvaffak olabileceğini söylemeleri, gerillacılığa özenleri son derece dikkat çekicidir. Komünistler, Ortadoğudaki «devrim» hareketlerinde bir strateji birliği olmasını ve Ortadoğuda «Halk savaşı»nın önemine hemen işaret etmeleri çok enteresandır. Ortadoğuda önemli olan halk savaşı olduğuna ve komünistlerin de Ortadoğuda strateji birliğine gitmelerine göre komünistler Türkiye'de bir «halk savaşı»nın eşindedirler. Sıkıyönetime karşı adeta zafer yarışına girmeleri, her vesile ile milletimizin ve devletimizin beka teminatı ordumuzun siyasî ve içtimai hayatımızdaki rolünü yok etmeye, ordumuz ile halkımızın «güya» arasını açmaya çalışmaları, başlatmaya gayret ettikleri «halk savaşı»nın en güçlü engeli olan ordumuzu güçsüz hale getirmek, itibardan düşürmek hiç olmazsa millî meselelerimizden tecrit edilip pasifize etmek istikametteki hareketleri millî varlığımızın yok olma tehlikesinin içinde olduğunu göstermelidir.

(39) Ant.

(40) Ant.

(41) Ant.

Millet Düşmanlarının

Karargâhını İfşâ Ediyoruz!

**Dünya Sionizminin İleri Karakolu Masonluğu;
Dereceleri, Sembolleri ve Bütün Sırlarıyla
Açıkıyoruz!**

BEKLEYİNİZ!

OTAG

YAYINEVİNİN

İKİNCİ

KİTABI

PEK YAKINDA

ÇIKIYOR!!

YENİDEN MİLLİ Mücadele

İdeolojiler kavgasından akisler

**Türkiye
Çin Halk Cumhuriyetiyle
ilişki kurmalıdır**

Bu İşbirliği Kim Adına Yapılıyor?

Yukarıdaki «Türkiye, Çin Halk Cumhuriyetiyle ilişki kurmalıdır» şeklindeki klşe proleter Devrimci Aydınlik isimli Pekin güdümlü komünist dergiden alınmıştır. Onun altındaki «Komünist Çin'i çıkarımız için tanıyacağız» ifadesi de Dışişleri Bakan Vekili Hasan Dincer tarafından söylenmiştir. Proleter Devrimci Aydınlik, Türkiye'deki komünist hareketlerin çıkarı için, Çin Halk Cumhuriyeti ile ilişki kurmamızı istiyor. Hasan Dincer'in de kimin çıkarı için Çin'i tanımamız gerektiğini bilmiyoruz. «Çıkarlarımız» deyince kimin çıkarlarını kastettiğini anlıyamıyoruz. Belli olan bir şey varsa o da, Ko-

Komünist Çin'i çıkaramız için tanıyacağız

ANKARA, (A.A.) — Dışişleri Bakan Vekili Hasan Dincer Türkiye'nin Kıt'a Çin'i, ulusal çıkarlarını değerlendirmek bakımından tanıyacağını açıklamıştır.

komünist Çini tanımanın milletimizin menfaatına olmadığıdır Hasan Dincer ve bağlı bulunduğu iktidar da kimin menfaatına çalıştığını kendisi tayin etsin

Yukarıda en hızlı bir komünist dergiyle, bir Devlet Bakanının aynı paralele nasıl düşüğünü ibret ve nefretle seyredivoisunuz. Bu iki ifade, milletimizin buhranının mes'ullerinden iki şer kuvvetin adice ittifakını göstermiyor mu? Ne acı! Ne korkunç!!

Devrimciden Selanikli'ye

CHP'nin marxist sekreteri hızlı devrimci Ecevit, tutturdu bir Demokratik Devrim. Bu ona göre Türkiye'yi sosyalizme itmenin en pratik ve emniyetli yoluydu. 20. Asırda Şili'nin Allendes'i de ona örnekti. Ecevit'in bu politikasında İpekçiler dönme sülalesinden Milliyet'in Abdi efendisi ile, Ulus'un, yine dönme olduğu yaygın hale gelen Haluk Ülman'ı hız varıyorlardı. Nitekim bunun için ta Amerikalara kadar gitmişlerdi. Ar kadaş, arkadaş röportaj yapacaklardı. Lakin iş o kadar tırkırında yürümemişti. Burdan ötesini bakınız, Devrimin silahtan çıkacağını iddia eden Devrim ceridesi nasıl anlatıyor.

CHP Merkez takımı, niha yet tapacakları bir kahraman buldu. Bu kahraman, Şili'nin sandıktan çıkan marksist başkanı Allende... Merkez takımı «Allende sandıktan çıktı o halde biz de çıkarız» demeye getirerek, el marifetleriyle gerdeğe girişiyorlar...

Bunu kanıtlamak üzere, CHP Merkez Yönetim Kurulu üyesi Haluk Ülman Şili'ye uçtu. Gazetelere ve radyolara Ülman'ın hazırlayacağı yazı dizisinin reklamları verildi. Sokaklar, afişlerle donatıldı. Para sıkıntısı içinde zavallı Ulus, gezi ve reklamlar için en azından 20 bin liradan fazla para harcadı. Ne var ki Haluk, bu geziyi birlikte yaptığı «Selanikli» Abdi İpekçinin ufak bir azizliğine uğradı.

Hikaye şöyle: Allende, Abdi İpekçi ile Haluk Ülman birlikte kabul eder ve onlara sert bir beyanat verir. Ülman, «Abdi'ye ayıp olmasın, beyanatı Milliyetle aynı günde yayınlayalım diye Ulusa talimat verir. Oysa İpekçi beyanatı derhal gazetesine ulaştırır. Milliyet bunu manşette yayınlar ve Ulus fena halde atlar... 20 bin lira giderse biraz yazık olur...»

Böyle olmuş Selanikli Abdiyle, Ülman'ın maceası. Bakalım devrim silahtan mı çıkacak, yoksa sandıktan mı? Her iki halde de son mercileri millet olacağına göre, millete sormak lazım bu meseleyi. Milletin verdiği cevabı da boynuna eşsek yuları takılan devrimcilerden sorabilirsiniz

FATİH SULTAN MEHMED ARMAĞANI

ŞİİR VE HİKAYE YARIŞMASI

YARIŞMANIN KONUSU :

Yarışmaya katılacak şiir ve hikayeler;

a) Millî buhranımıza bağlı olarak bir ferdin, bir zümrenin (gençlik, köylü, işçi) veya bir mahallin sosyal, ekonomik, kültürel veya moral ızdırabının realist (gerçekçi) tasvirini;

b) Veya bu ızdırabın gerçek sebeplerini belirtilmesi;

c) Yahut milletimizin buhrandan kurtuluş yollarının gösterilmesi;

d) Yahut da millî mücadelemizde kadrolarımıza ve halkımıza ders verecek, ümitimizi ve şevkimizi artıracak millî kahramanlarımızı ve tarihimizin parlak ve ibaretli sahifelerini mevzu edinebilirler.

YARIŞMAYA İŞTİRAK ŞARTLARI :

1 — Her fert yalnız bir şiir veya bir hikâye gönderebilir. Bir kimsenin, aynı zamanda, hem şiir hem de hikâye yarışmasına katılması mümkündür.

2 — Gönderilecek şiir ve hikayeler, daha önce hiç bir yerde neşredilmemiş olmalıdır.

3 — Şiirler istenilen nazım kalıbında yazılabilir.

5 — Şiir ve hikayeler en geç 15. Mayıs 1971 günü elimize geçecek şekilde gönderilmelidir.

6 — İştirakçilerimizin, şiir veya hikayeleriyle beraber, bir fotoğraf ve kısa hal tercümelerini de göndermeleri şarttır.

7 — Derece alacaklara verilecek armağanlar, yarışma sonunda açıklanacak, dereceye giren veya başarılı sayılan şiir ve hikayeler mecmuamızda neşredilecektir.

8 — Yarışmaya katılacak olanların mektuplarını şu adrese göndermelerini rica ederiz.

Yeniden Millî MÜCADELE Mecmuası
Fatih Sultan Mehmed Armağanı
Babıâli Caddesi No : 50/4

CAĞALOĞLU
İSTANBUL

Yarışmaya katılacak okuyucularımıza şimdiden muvaffakiyetler dileriz.

FATİH SULTAN MEHMED ARMAĞANI ŞİİR VE HİKÂYE YARIŞMASI TERTİP KOMİTESİ

Yukarıda Ankara Milliyetçi Kültür Birliği'nin tertiplediği Mehmet Çiçek'in konuştuğu ve binlerce Karabük'lü işçinin katıldığı Karabük Konferansından bir an görülüyor.

**Yeniden Milli Mücadele
Cildleri Hazırlanmıştır
Tevzi Edilmektedir**